

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/1797

ze dne 23. května 2017

o režimech podpory SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N), který Německo zavedlo ve prospěch určitých konečných odběratelů (snížený příplatek CHP), a SA.47887 (2017/N), který Německo zamýšlí zavést za účelem rozšíření režimu podpory kombinované výroby tepla a elektřiny na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaná v uzavřených sítích

(oznámeno pod číslem C(2017) 3400)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

s ohledem rovněž na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 3 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 28. srpna 2015 oznámily německé orgány Komisi návrh zákona o reformě kombinované výroby tepla a elektřiny (*Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, dále jen „oznámený KWKG z roku 2016“), který byl posléze přijat dne 21. prosince 2015. KWKG z roku 2016 nahradil zákon o kombinované výrobě tepla a elektřiny ze dne 19. března 2002 (dále jen „KWKG z roku 2002“).
- (2) Dopisem ze dne 24. října 2016 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise německým orgánům sdělila, že schválila podporu pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulární zásobníky a sítě dálkového vytápění/chlazení poskytovanou na základě oznámeného KWKG z roku 2016, rozhodla se však zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) s ohledem na snížení příplatku CHP u určitých konečných odběratelů na základě oznámeného KWKG z roku 2016.
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k opatřením podpory.
- (4) Komise obdržela připomínky zúčastněných stran. Tyto připomínky postoupila německým orgánům, které měly možnost se k nim vyjádřit; jejich vyjádření bylo obdrženo dne 13. ledna 2017 dopisem z téhož dne.
- (5) Německé orgány podaly připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 10. listopadu 2016. V návaznosti na žádosti o informace ze dne 6. února 2017, 29. března 2017 a 28. dubna 2017 poskytly německé orgány dne 10. února 2017, 31. března 2017 a 2. května 2017 doplňkové informace.
- (6) Německé orgány Komisi rovněž sdělily, že ustanovení upravující příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů, jež jsou předmětem formálního vyšetřovacího řízení, byla pozměněna zákonem ze dne 22. prosince 2016, kterým se mění ustanovení o výrobě elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny a o vlastní výrobě (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenenerzeugung*, dále jen „zákon ze dne 22. prosince 2016“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 24. října 2016 o státní podpoře SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) – Německo – Reforma podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny v Německu – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 21).

- (7) Dne 29. března 2017 oznámily německé orgány Komisi plánovanou změnu podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kterou Komise schválila dne 24. října 2016. Oznámení zmíněné změny bylo zaevidováno pod č. jedn. SA.47887 (2017/N). Dne 3. dubna 2017 poskytly německé orgány další informace. Předběžné posouzení změny podle čl. 108 odst. 3 SFEU a článku 4 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽³⁾ je uvedeno v tomto rozhodnutí (oddíl 7).
- (8) Dne 25. dubna 2017 německé orgány Komisi v rámci obou řízení informovaly, že výjimečně souhlasí s tím, aby bylo rozhodnutí v obou věcech, SA.42393 a SA.47887, přijato a oznámeno v angličtině.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ PODPORY, S OHLEDEM NA NĚŽ BYLO ZAHÁJENO FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ (SNÍŽENÉ PŘÍPLATKY CHP)

2.1. Představení KWKG z roku 2016: cíle a souvislosti

- (9) KWKG z roku 2016 (jak byl oznámen a posléze pozměněn) má zvýšit energetickou účinnost výroby energie v Německu zvýšením čisté výroby elektřiny v zařízeních kombinované výroby a tepla do roku 2020 na 110 TWh ročně a do roku 2025 na 120 TWh ročně v porovnání se stávající roční výrobou ve výši 96 TWh ročně. Německé orgány očekávají, že toto zvýšení přispěje k dalšímu snížení emisí CO₂ v odvětví elektrické energie do roku 2020 o další 4 miliony tun, jelikož v Německu nahradí elektřina ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny oddělenou výrobu tepla a elektřiny v uhelných elektrárnách. Je součástí různých opatření přijatých v rámci transformace energetiky (*Energiewende*).
- (10) Podle KWKG z roku 2016 je podpora poskytována novým, modernizovaným a dodatečně vybaveným zařízením pro vysoce účinnou kogeneraci ⁽⁴⁾. K zachování současného objemu výroby stávajících zařízení v oblasti dálkového vytápění ve výši 15 TWh ročně a případně jeho zvýšení na předchozí úroveň ve výši 20 až 22 TWh ročně poskytuje Německo až do roku 2019 podporu stávajícím plynovým kogeneračním zařízením v oblasti dálkového vytápění. Podle KWKG z roku 2016 jsou dále podporovány nové akumulární zásobníky tepla a chladu nebo dodatečně vybavené akumulární zásobníky, jelikož zvyšují flexibilitu zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, a mohou proto pomoci dále snížit emise CO₂ v odvětví elektrické energie. Podporu lze poskytnout rovněž na vybudování nebo rozšiřování sítí dálkového vytápění/chlazení, jelikož využití zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny ve spojení s dálkovým vytápěním zvyšuje energetickou účinnost soustavy. Všechna tato opatření podpory Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení schválila ⁽⁵⁾.
- (11) Oznámený KWKG z roku 2016 vstoupil v platnost dne 1. ledna 2016. Platnost ustanovení o příplatku a jeho snížení nebyla odložena. Zákon ze dne 22. prosince 2016, který mění ustanovení upravující příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů (dále jen „pozměněný KWKG z roku 2016“), vstoupil v platnost dne 1. ledna 2017.
- (12) Cíle v oblasti ochrany klimatu, ochrany životního prostředí a energetické účinnosti sledoval již KWKG z roku 2002, který nahradil KWKG z roku 2016. Provozovatelům zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny konkrétně poskytoval příplatek za účelem snížení emisí CO₂ v Německu o 10 milionů tun v roce 2005 a o nejméně 20 milionů tun v roce 2010 (oproti roku 1998). Příplatek byl stanoven v KWKG z roku 2002 a vyplácel se navíc k ceně dosažené za prodej elektřiny. Podpora na základě KWKG z roku 2002 byla rovněž financována z příplatku (dále označeného také jako „příplatek CHP“) a KWKG z roku 2002 stanovil snížení tohoto příplatku u určitých konečných odběratelů. KWKG z roku 2002 však nebyl Komisi oznámen podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

2.2. Příplatky CHP a snížení u určitých konečných odběratelů

2.2.1. Běžný příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů podle KWKG z roku 2016

- (13) Podpora zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulárních zásobníků a sítí dálkového vytápění/chlazení je financována z příplatku uloženého z elektřiny, která je konečným odběratelům dodávána prostřednictvím veřejné elektrické sítě nebo prostřednictvím uzavřené distribuční sítě (dále jen „příplatek CHP“). Vybírají jej provozovatelé sítí jako příplatek k síťovým poplatkům. Tento příplatek je v KWKG z roku 2016 označen jako KWKG-Umlage (viz § 26 odst. 1 KWKG z roku 2016). Provozovatelé sítí musí vést s ohledem na vybraný příplatek CHP zvláštní účetnictví (§ 26 odst. 1 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 26 odst. 3 pozměněného KWKG z roku 2016).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2018/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽⁴⁾ Podle KWKG z roku 2016 jsou z podpory vyloučena zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která používají uhlí a lignit.

⁽⁵⁾ Viz pozn. pod čarou č. 1.

- (14) Výši příplatku CHP vypočítávají provozovatelé přenosových soustav každoročně jako jednotnou sazbu za spotřebované kWh dodané konečným odběratelům připojeným na veřejnou síť či na uzavřené distribuční síť.
- (15) V § 27b pozměněného KWKG z roku 2016 je stanoveno, že elektřina v zásobnících podléhá příplatku CHP v případě odběru z akumulčního zásobníku, a nikoli při dodání do akumulčního zásobníku.
- (16) Podle KWKG z roku 2016 však určité kategorie konečných odběratelů využívají sníženou sazbu. Pro konečné odběratele s roční spotřebou vyšší než 1 GWh (dále jen „koneční odběratelé kategorie B“) stanoví oznámený KWKG z roku 2016 maximální příplatek CHP ve výši 0,04 centu za kWh. Druhou kategorií konečných odběratelů, kteří využívají sníženou sazbu příplatku CHP, jsou koneční odběratelé působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 1 GWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu (dále jen „koneční odběratelé kategorie C“). Pro druhou kategorii konečných odběratelů stanoví oznámený KWKG z roku 2016 maximální příplatek CHP ve výši 0,03 centu za kWh (§ 26 odst. 2 oznámeného KWKG z roku 2016). Koneční odběratelé, kteří hradí příplatek CHP v plné výši, se nazývají „konečnými odběrateli kategorie A“.
- (17) Sazby příplatku CHP (v centech za kWh) ⁽⁶⁾, které byly podle oznámeného KWKG z roku 2016 platné pro rok 2016, jsou uvedeny v tabulce 1:

Tabulka 1

Sazby příplatku CHP v roce 2016

Kategorie A	Kategorie B	Kategorie C
0,445	0,04	0,03

- (18) Na základě odhadů ⁽⁷⁾ provozovatelů přenosových soustav za účelem stanovení příplatku CHP v roce 2016 ⁽⁸⁾ poskytly německé orgány níže uvedené údaje, které ukazují relativní velikost každé kategorie a význam snížení:

Tabulka 2

Relativní podíl jednotlivých kategorií konečných odběratelů na spotřebě a financování kombinované výroby tepla a elektřiny

	Celkem	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Odhadovaná spotřeba v GWh	485 149	259 748	143 883	81 518
Podíl na celkové spotřebě	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
Příplatek CHP v roce 2016 (v centech za kWh), zaokrouhleno		0,445	0,04	0,03
Odhadovaný příplatek CHP (celkem v milionech EUR)	1 239	1 157	58	24
Podíl na celkových příjmech	100 %	93 %	5 %	2 %
Nominální ⁽¹⁾ příplatek CHP v roce 2016 (v centech za kWh), zaokrouhleno	0,255			

⁽⁶⁾ Viz https://www.netztransparenz.de/Portals/1/Content/Kraft-W%C3%A4rme-Kopplungsgesetz/KWK-G-Aufschl%C3%A4ge-Prognosen/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf

⁽⁷⁾ Německo uvedlo, že konečné údaje nebudou do druhého pololetí roku 2017 k dispozici.

⁽⁸⁾ Odhady jsou k dispozici na adrese: https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf

	Celkem	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Rozdíl oproti nominálnímu příplatku CHP		– 0,19 ⁽²⁾	0,215 ⁽³⁾	0,225 ⁽⁴⁾
Výhoda (v milionech EUR) – zaokrouhleno		– 494	310	184

⁽¹⁾ Nominálním příplatkem CHP je příplatek, který by se vztahoval na všechny uživatele, pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení.

⁽²⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie A o 0,19 centů za kWh nižší.

⁽³⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie B o 0,215 centů za kWh vyšší (v porovnání s nominálním příplatkem CHP).

⁽⁴⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie C o 0,225 centů za kWh vyšší (v porovnání s nominálním příplatkem CHP).

- (19) Snížení příplatku CHP zavedl KWKG z roku 2002. Pro konečné odběratele s roční spotřebou vyšší než 100 000 kWh („koneční odběratelé kategorie B“) stanovil KWKG z roku 2002 maximální příplatek CHP ve výši 0,05 centu za kWh. Pro konečné odběratele působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 100 000 kWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu („koneční odběratelé kategorie C“), stanovil KWKG z roku 2002 maximální příplatek CHP ve výši 0,025 centu za kWh.

2.2.2. Příplatek CHP a jeho snížení podle KWKG z roku 2016 pozměněného dne 22. prosince 2016

- (20) Německé orgány uvedly, že ode dne 1. ledna 2017 bude snížení přiznáno pouze uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku EEG (tj. příplatku, který se v Německu vybírá z elektřiny za účelem financování podpory na obnovitelné zdroje energie podle zákona EEG) na základě § 63 odst. 1 zákona o obnovitelných zdrojích energie (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, dále jen „EEG z roku 2014“ ⁽⁹⁾) ve spojení s § 64 zákona EEG (viz § 27a pozměněného KWKG z roku 2016). Tento požadavek znamená, že:
- podnik musí náležet do jednoho z odvětví uvedených v příloze 4 zákona EEG;
  - spotřeba elektřiny, na kterou se vztahuje příplatek EEG a která byla použita samotným podnikem, činila v dotyčném místě odběru v posledním účetním období nejméně 1 GWh;
  - dotčený podnik může být v dotyčném místě odběru zařazen do jednoho z odvětví uvedených v příloze 4 zákona EEG;
  - náročnost podniku na elektrickou energii dosahuje:
    - 14 % u podniků na seznamu č. 1 v příloze 4 zákona EEG,
    - 20 % u podniků na seznamu č. 2 v příloze 4 zákona EEG;
  - podnik musí mít zaveden certifikovaný systém managementu hospodaření s energií nebo systém environmentálního managementu. Pokud podnik spotřebuje méně než 5 GWh, může používat jiné systémy zvýšení energetické účinnosti;
  - náročnost podniku na elektrickou energii se vypočítává jako poměr mezi náklady na elektřinu a aritmetickým průměrem hrubé přidané hodnoty za poslední tři uzavřená účetní období. Příslušné náklady na elektřinu odpovídají předpokládané spotřebě elektřiny v podniku vynásobené odhadovanou cenou elektřiny. Předpokládaná spotřeba elektřiny odpovídá aritmetickému průměru za poslední tři uzavřená účetní období ⁽¹⁰⁾. Odhadovaná cena elektřiny odpovídá průměrné maloobchodní ceně elektřiny platné pro podniky s obdobnou úrovní spotřeby elektřiny.

⁽⁹⁾ Zákon EEG z roku 2014 je k dispozici na adrese http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014/ Zákon EEG z roku 2014 byl vyhlášen ve Spolkovém úředním věstníku dne 24. července 2014 (BGBl I 2014 č. 33, s. 1066).

⁽¹⁰⁾ Tuto metodiku stanovení náročnosti podniků na elektrickou energii schválila Komise ve věcech státní podpory SA.38632 a SA.44679 (viz rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2014 o státní podpoře SA.38632 (2014/N) – Německo – zákon EEG z roku 2014 (Úř. věst. C 325, 2.10.2015, s. 4) a rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2016 o státní podpoře SA.44679 (2016/N) – Německo – Změna metody používané ke stanovení náročnosti na elektrickou energii podle zákona EEG (Úř. věst. C 68, 3.3.2017, s. 10).

- (21) Pro podnik, který tyto podmínky splňuje, je příplatek CHP omezen takto:
- spotřeba do 1 GWh: žádný strop – příplatek CHP v plné výši;
  - ostatní spotřeba: 15 % příplatku CHP v plné výši.
- (22) Celková výše příplatku je však pro všechna místa odběru využívající snížení omezena na níže uvedené procentní podíly použité na aritmetický průměr hrubé přidané hodnoty podniku za poslední tři uzavřená účetní období:
- 0,5 % hrubé přidané hodnoty u podniků s náročností na elektrickou energii dosahující alespoň 20 %;
  - 4 % hrubé přidané hodnoty u podniků s náročností na elektrickou energii nižší než 20 %.
- (23) Snížení příplatku CHP vyplývající z těchto stropů nesmí v případě spotřeby elektřiny přesahující 1 GWh každopádně vést k částce nižší než 0,03 centu za kWh.
- (24) Pro rok 2017 stanoví pozměněný KWKG z roku 2016 výši celého příplatku CHP na 0,438 centu za kWh (§ 37 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.2.3. Plán úpravy

- (25) Pro období 2011–2016 uvedly německé orgány následující sazby příplatku CHP:

	Sazba v plné výši (v centech za kWh)	Koneční odběratelé kategorie B		Koneční odběratelé kategorie C	
		(v centech za kWh)	% sazby v plné výši	(v centech za kWh)	% sazby v plné výši
2011	0,03	0,03	100	0,025	83
2012	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013	0,126	0,06	48	0,025	20
2014	0,178	0,055	31	0,025	14
2015	0,254	0,051	20	0,025	10
2016	0,445	0,04	9	0,03	7

- (26) Německé orgány objasnily, že vzhledem ke stanovení příplatku na základě odhadovaných potřeb financování podpory a oprávněnému mechanismu v případě, jsou-li odhady příliš vysoké (nebo příliš nízké), je příplatek pro konečné odběratele kategorie A někdy velmi nízký, a to z toho důvodu, že odhadovaná podpora byla v daném roce nízká, nebo kvůli opravám za předchozí roky, v nichž byl příplatek příliš vysoký. Tak tomu bylo například v roce 2012, kdy byl příplatek CHP nízký kvůli opravě u příplatku CHP v roce 2009, který se v porovnání se skutečnými údaji ukázal jako příliš vysoký. Naopak příplatek u konečných odběratelů kategorie C byl i nadále stanoven pevně, a proto v roce 2012 představoval vyšší procentní podíl běžného příplatku.
- (27) Německé orgány předložily pro konečné odběratele kategorií B a C plán úpravy. Tento plán má do roku 2019 příplatky CHP hrazené konečnými odběrateli kategorie B a C postupně zvýšit na 100 % v případě uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny a na 15 % příplatku CHP v plné výši v případě uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny.
- (28) Provádění plánu úpravy bylo zahájeno v roce 2011. Jelikož příplatky hrazené konečnými odběrateli kategorie B nebo kategorie C představovaly za roky 2011 a 2012 celkově více než 100 % běžného příplatku, vztahuje se plán úpravy na uživatele s nízkou spotřebou elektřiny teprve od roku 2013. Odběratelé kategorie B ve skutečnosti zaplatili za období 2013–2016 celkově více, než požaduje plán úpravy (21 % namísto 12,5 %), v praxi proto u nich musí dojít k úpravám teprve od roku 2017. U odběratelů kategorie C dojde k úpravám od roku 2016, jelikož za období 2013–2015 zaplatili celkově více, než vyžaduje plán úpravy (13 % namísto 12,5 %).

- (29) Co se týká uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, ti za období od roku 2011 do roku 2016 uhradili celkem 15 % příplatku CHP. Plán úpravy se na ně bude v praxi vztahovat od roku 2017.
- (30) Pro roky 2017 a 2018 vychází plán úpravy z pravidla, že příplatek představuje dvojnásobek příplatku v předchozím roce, tj. příplatek bude v roce 2017 činit 0,060 centu za kWh nebo 0,080 centu za kWh v závislosti na konečných odběratelích patřících do kategorie B nebo C a v roce 2018 pak 0,120 centu za kWh nebo 0,160 centu za kWh podle toho, zda koneční odběratelé patří do kategorie B nebo C. V roce 2019 budou hradit příplatek v plné výši. V případě uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny však bude příplatek CHP omezen na 15 % příplatku CHP v plné výši.
- (31) Plán úpravy stanoví tento postup:

(%)

	Koneční odběratelé kategorie B (s nízkou spotřebou elektřiny)	Koneční odběratelé kategorie C (s nízkou spotřebou elektřiny)	Uživatel s vysokou spotřebou elektřiny
2011	7	7	7
2012	8,1	8,1	8,1
2013	9,2	9,2	9,2
2014	10,3	10,3	10,3
2015	11,4	11,4	11,4
2016	12,5	12,5 (0,056 centu za kWh)	12,5
2017	18,3 (0,08 centu za kWh)	13,7 (0,06 centu za kWh)	13,7 (0,06 centu za kWh) v případě dřívějšího konečného odběratele kategorie C a 15 % v případě dřívějšího konečného odběratele kategorie B.
2018	36,5 (0,16 centu za kWh)	27,4 (0,12 centu za kWh)	15
2019	100	100	15

- (32) Pokud byl příplatek CHP hrazený v minulosti nižší než úroveň stanovená v plánu úpravy, budou příjemci požádáni, aby rozdíl doplatili.
- (33) To platí pro uživatele s nízkou spotřebou elektřiny patřící do kategorie C. Za rok 2016 budou muset uhradit dodatečnou částku ve výši 0,026 centu za kWh, jelikož platili 0,03 centu za kWh, zatímco podle plánu úpravy měli hradit 0,056 centu za kWh (viz § 36 pozměněného KWKG z roku 2016). Tato částka bude zahrnuta v konečném vyúčtování za rok 2016. Podnik však nebude muset dodatečnou částku ve výši 0,026 centu za kWh uhradit, pokud celková hodnota snížení za období 2014–2016 nepřesahuje 160 000 EUR. Německo uvedlo, že tato prahová hodnota zajišťuje, aby snížení nesplňovala všechna kritéria státní podpory ve smyslu nařízení přijatého podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽¹⁾ (*de minimis*).
- (34) Plán úpravy byl od roku 2016 schválen v zákoně ze dne 22. prosince 2016 (§ 36 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.3. Další údaje o stanovení a výběru příplatku CHP

- (35) Aby bylo zajištěno, že každému provozovateli sítě jsou uhrazeny dodatečné náklady vyplývající z této povinnosti týkající se poskytnutí náhrady, zavádí KWKG z roku 2016 systém, podle něhož je zátěž spojená s povinností týkající se nákupu a poskytnutí náhrady rozložena mezi provozovatele přenosových soustav rovnoměrně v poměru ke spotřebě konečných odběratelů připojených k jejich síti nebo distribučním sítím napojeným na

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

jejich přenosové soustavy a poté je jim zcela kompenzována prostřednictvím příplatku CHP, který je úměrný spotřebě v příslušné síti (§ 26–§ 28 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 29 pozměněného KWKG z roku 2016). Tento systém lze shrnout takto:

- a) provozovatelé sítí vybírají příplatek CHP od konečných odběratelů připojených na jejich síť;
  - b) všichni provozovatelé distribučních sítí mohou od příslušného provozovatele přenosové soustavy požadovat plnou náhradu dodatečných nákladů (vyplývajících z jejich povinnosti hradit příplatky zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, která jsou napojena na jejich síť, viz 65. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení); zátěž je tudíž přenesena na provozovatele přenosových soustav;
  - c) provozovatelé přenosových soustav vyrovnávají finanční zátěž mezi sebou tak, že každý z nich nese stejnou zátěž úměrně spotřebě konečných odběratelů (přímo či nepřímo) připojených na jejich síť; poté
  - d) provozovatelé přenosových soustav získají náhradu od provozovatelů distribučních sítí, takže každý provozovatel sítě nese stejnou zátěž v poměru ke spotřebě konečných odběratelů připojených na příslušné distribuční síť a úměrně vybranému příplatku CHP. To konkrétně znamená, že provozovatelé distribučních sítí převádějí peněžní prostředky získané ve formě příplatku CHP příslušnému provozovateli přenosové soustavy (jelikož v rámci kroku popsaného v písmenu b) na ně převedli také celou finanční zátěž) ⁽¹²⁾.
- (36) Tento systém zůstal v pozměněném KWKG z roku 2016 zachován; je však v pozměněném KWKG z roku 2016 vysvětlen podrobněji a jasněji. S ohledem na způsob výběru příplatku CHP od příjemců však došlo k jedné změně: na základě změn zavedených zákonem ze dne 22. prosince 2016 je snížený příplatek CHP, který hradí uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny, vybírán přímo provozovateli přenosových soustav (§ 27 odst. 2 pozměněného KWKG z roku 2016).
- (37) Jak již bylo popsáno v rozhodnutí o zahájení řízení (79. bod odůvodnění), oznámený KWKG z roku 2016 stanoví metodiku, kterou mají provozovatelé přenosových soustav používat při výpočtu příplatku CHP. Výše příplatku CHP závisí na straně jedné na odhadované výši podpory a odhadovaných dodávkách elektřiny konečným odběratelům připojeným na veřejnou síť a uzavřené distribuční síti. Na straně druhé zohledňuje opravy za předchozí roky a snížení u určitých kategorií konečných odběratelů. Zákon stanoví rovněž roční limit rozpočtu režimu, a tudíž celkový příplatek CHP (§ 29 oznámeného KWKG z roku 2016).
- (38) Tato metodika je v pozměněném KWKG z roku 2016 zachována (§ 26a pozměněného KWKG z roku 2016). Pro rok 2017 se však pozměněný KWKG z roku 2016 od této metodiky odchyluje a stanoví vyšší sazby běžného příplatku CHP přímo v zákoně (0,438 centu za kWh, viz § 37 odst. 1 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.4. Doba trvání

- (39) Německé orgány se zavázaly oznámit snížení příplatku CHP znovu nejpozději deset let ode dne přijetí konečného rozhodnutí Komise.

2.5. Příjemce/příjemci

- (40) Před změnami zavedenými zákonem ze dne 22. prosince 2016 existovaly dvě kategorie příjemců, kteří měli ze snížení prospěch.
- (41) Na straně jedné byli příjemci tzv. koneční odběratelé kategorie B, tj. koneční odběratelé s roční spotřebou vyšší než 1 GWh (viz rovněž 15. bod odůvodnění). Německé orgány uvedly, že nemají k dispozici přesné údaje o odvětvích, ve kterých příjemci kategorie B působí, sdělily však, že společnosti ve výrobních odvětvích mají obvykle spotřebu vyšší než 1 GWh, s výjimkou sedmnácti odvětví, v nichž je průměrná spotřeba nižší než 1 GWh ročně, jak je uvedeno v tabulce 23 rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽¹²⁾ Tento krok je nyní jednoznačně vysvětlen v § 28 odst. 3 pozměněného KWKG.

- (42) Informace poskytnuté ve fázi předběžného šetření rovněž ukázaly, že podniky působící v odvětví služeb mají obvykle úroveň spotřeby nižší než 1 GWh, kromě několika málo odvětví, jako je nemocniční péče a hotely (viz tabulky 6 a 7 v rozhodnutí o zahájení řízení a 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (43) Před změnami, které zavedl zákon ze dne 22. prosince 2016, tvořili druhou kategorii příjemců využívajících snížení tzv. koneční odběratelé kategorie C, tj. koneční odběratelé působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 1 GWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu.
- (44) Německé orgány nepředložily podrobné údaje o odvětvích či kategoriích podniků, které tyto podmínky splňují, uvedly však, že by se většina z nich považovala za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny ve smyslu „zvláštního vyrovnávacího pravidla“ (*Besondere Ausgleichregelung*) podle zákona EEG (dále jen „pravidlo BesAR“).
- (45) Po změnách, které byly zavedeny zákonem ze dne 22. prosince 2016, budou příjemci využívajícími snížení uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují kritéria popsaná v 20. bodě odůvodnění. Jedná se o uživatele s vysokou spotřebou elektřiny ve smyslu pravidla BesAR. Německé orgány v této souvislosti ve fázi předběžného šetření uvedly, že společnosti využívající snížené příplatky EEG a zahrnuté do pravidla BesAR působí především v odvětvích uvedených v tabulce 3.

Tabulka 3

Přehled odvětví, na něž se vztahuje pravidlo BesAR

Hospodářské činnosti [WZ 2008]	Počet míst dodávky	Elektřina s preferenční sazbou [GWh]
0800 Těžba ostatních nerostných surovin	171	516
1000 Výroba potravinářských výrobků	414	3 754
1100 Výroba nápojů	38	364
1300 Výroba textilií	63	687
1600 Zpracování dřeva, výroba dřevěných a korkových výrobků kromě nábytku atd.	142	3 038
1700 Výroba buničiny, papíru a výrobků z papíru	118	11 843
1800 Výroba papíru a výrobků z papíru atd.	28	353
1900 Výroba koksu a rafinérských ropných produktů	15	[...] (*)
2000 Výroba chemických látek, přípravků, výrobků a chemických vláken	283	28 421
2200 Výroba pryžových a plastových výrobků	351	3 984
2300 Výroba skla a skleněných výrobků, keramiky atd.	285	7 550
2400 Výroba základních kovů	280	24 351
2500 Výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků kromě strojů a zařízení	205	1 453
2600 Výroba počítačů atd.	21	337
2700 Výroba elektrických zařízení	26	799
2800 Strojní zařízení	21	474
2900 Výroba motorových vozidel, přívěsů a návěsů	30	320
3100 Výroba nábytku	5	[...] (*)
3800 Sběr, příprava k likvidaci a likvidace odpadů atd.	90	544
4900 Pozemní a potrubní doprava	130	12 443
Podpora ostatních odvětví	61	1 624
Celkem	2 777	105 935

(*) Obchodní tajemství.

zdroj: BAFA, květen 2016

- (46) Německé orgány rovněž uvedly, že příjemci bude podle nového režimu snížení příplatku přibližně 2 000 výrobních společností s odhadovanou celkovou roční spotřebou elektřiny ve výši přibližně 100 TWh.

2.6. Cíle snížených příplatků CHP

- (47) Německé orgány uvedly, že podle jejich názoru jsou snížení zapotřebí k zachování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, jelikož tato podpora je možná pouze tehdy, neohrožují-li poplatky konkurenceschopnost dotčených společností. Německé orgány se obávají, že by příplatek v plné výši mohl ve střednědobém horizontu vést k významnému snížení investic a k oslabení hodnotových řetězců v Německu, a dodávají, že bez snížení by nebyly podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a související cíl týkající se energetické účinnosti a snížení emisí CO₂ přijatelné.
- (48) Německé orgány také zdůraznily, že zátěž spojená s příplatkem CHP zvyšuje zátěž, která již vyplývá z příplatku EEG, jenž má rovněž zajistit dostatečné finanční zdroje na financování podpory energie z obnovitelných zdrojů, přičemž v posledně uvedeném případě se jedná o politiku, která je – stejně jako podpora kombinované výroby tepla a elektřiny – zaměřená na dekarbonizaci výroby elektřiny v Německu.

2.7. Důvody zahájení řízení

- (49) V rozhodnutí o zahájení řízení uznala Komise podobnost mezi podporou na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a podporou obnovitelných zdrojů energie a podobnost mezi příplatky CHP a příplatky na obnovitelné zdroje. Komise připustila, že mohou existovat důvody pro financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny z příplatků za elektřinu a že v zájmu zajištění pravidelného, avšak rovněž udržitelného zdroje financování podpory, a tudíž zachování ambiciózních cílů souvisejících se změnou klimatu, které podpora kombinované výroby tepla a elektřiny sleduje, může být u určitých konečných odběratelů zapotřebí snížení. Komise však měla pochybnosti ohledně přiměřenosti a nezbytnosti opatření podpory, a tudíž ohledně narušení hospodářské soutěže.
- (50) Komise také uvedla, že jako vodítko použije kritéria způsobilosti a přiměřenosti stanovená v bodě 185 až 192 pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 ⁽¹³⁾ (dále jen „pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky“), a v tomto ohledu podotkla, že snížení přiznaná Německem nejsou omezena na stejné kategorie uživatelů, zejména se nezdá, že snížení jsou omezena na podniky s vysokou spotřebou elektřiny, které čelí mezinárodní hospodářské soutěži (a nejsou tudíž schopny přenést své náklady na zákazníky).
- (51) Komise proto zahájila formální vyšetřovací řízení.

3. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN OHLEDNĚ SNÍŽENÉHO PŘÍPLATKU CHP

3.1. Připomínky sdružení BV Glas

- (52) Komise obdržela připomínky od oborového sdružení německého sklářského průmyslu, BV Glas. Sdružení BV Glas uvedlo, že sklářský průmysl v Německu přímo zaměstnává 53 000 osob, má obrát ve výši 9,2 miliardy EUR (2015), že odvětví je do značné míry vystaveno obchodu a že se většina společností vyrábějících sklo považuje za konečné odběratele kategorie C.
- (53) Sdružení BV Glas tvrdilo, že se opatření nepokládá za státní podporu, jelikož nezahrnuje finanční toky ze státního rozpočtu. Sdružení neposkytlo k doložení toho názoru žádné údaje, nýbrž pouze poznamenalo, že se příplatek CHP podobá příplatku EEG, jenž se rovněž nepovažuje za státní prostředky, a odkázalo na připomínky zaslané Komisi v rámci řízení ve věci SA.33995 (2013/C) ⁽¹⁴⁾. Sdružení se rovněž domnívá, že opatření neposkytuje výhodu, není selektivní a neovlivňuje obchod a hospodářskou soutěž, aniž by poskytlo bližší vysvětlení.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) týkající se režimu podpory, který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie (viz rozhodnutí Komise (EU) 2015/1585 ze dne 25. listopadu 2014 o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie) (Úř. věst. L 250, 25.9.2015, s. 122)).

- (54) Sdružení BV Glas se dále domnívá, že snížení přiznaná konečným odběratelům kategorie B a C jsou slučitelná s vnitřním trhem, jelikož jsou nezbytná k zajištění *Energiewende* v Německu a k splnění souvisejících cílů v oblasti ochrany klimatu. Bez snížení by bylo ohroženo splnění cíle souvisejícího se změnou klimatu, který sledují opatření podpory financovaná z příplatku: na straně jedné by bez snížení nebyl příplatek CHP pro dotyčná odvětví udržitelný. Vedl by k úbytku tolika pracovních míst, že by bylo nutno upustit od politiky podpory kombinované výroby tepla a elektřiny (a ambiciózních cílů souvisejících se změnou klimatu); průmysl by se mimoto pravděpodobně přemístil do zemí s méně ambiciózními politikami v oblasti klimatu. Přiměřenost opatření vyplývá ze skutečnosti, že dotyční příjemci i nadále hradí určitou část příplatku CHP.
- (55) Konkrétně pro sklářský průmysl by zrušení snížení příplatků CHP znamenalo sedmnásobné zvýšení příplatku navíc k dani z energie, příplatku EEG a vyšším síťovým poplatkům vyplývajícím z vyššího podílu obnovitelných zdrojů ve skladbě výroby. Sdružení BV Glas v této souvislosti zdůraznilo, že investice do sklářského průmyslu v Německu klesají, což je způsobeno vysokými příplatky za energii. Sdružení BV Glas dále poukázalo na hodnotové řetězce spojené se sklářským průmyslem; ty by rovněž zanikly, pokud by se sklářský průmysl musel přemístit.
- (56) Sdružení BV Glas se také domnívá, že omezení snížení u kategorie C na konečné odběratele působící ve výrobním sektoru není diskriminační a je rovněž v souladu s logikou režimu, jelikož výrobní sektor je na rozdíl od poskytovatelů služeb zpravidla příjemcem cen, čelí silné mezinárodní hospodářské soutěži a nemůže přenést náklady na zákazníky. Sdružení BV Glas dále uvedlo, že odvětví služeb má obvykle nižší emise CO₂ a přemístění činností v oblasti služeb by neznamenal riziko úniku uhlíku; tyto činnosti by se také přemístily zpravidla do jiného členského státu, a nikoli mimo Unii.
- (57) Sdružení BV Glas dále uvedlo, že sklářský průmysl již dosáhl vysoké míry energetické účinnosti a že by vyšší sazba poplatku nepředstavovala pobídku k dalšímu snižování. Sdružení BV Glas rovněž tvrdilo, že uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny jsou trvale vybízeni k zvyšování energetické účinnosti vzhledem k vysokému podílu ceny energie na celkových výrobních nákladech (často v rozmezí od 20 % do 50 %). Sdružení také zdůraznilo, že německý sklářský průmysl v průběhu let trvale zvyšoval svou energetickou účinnost a že se účastní řady iniciativ zaměřených na zvyšování energetické účinnosti. Německý sklářský průmysl je (prostřednictvím BDI) rovněž stranou dohody, podle níž se průmysl zavázal zvyšovat energetickou účinnost o 1,35 % ročně.
- (58) Sdružení BV Glas se domnívá, že v daném případě brání navrácení podpory oprávněná očekávání, jelikož Komise v rozhodnutí z roku 2002 dospěla k závěru, že předchozí verze KWKG nepředstavovala podporu.

3.2. Společnost Trimet

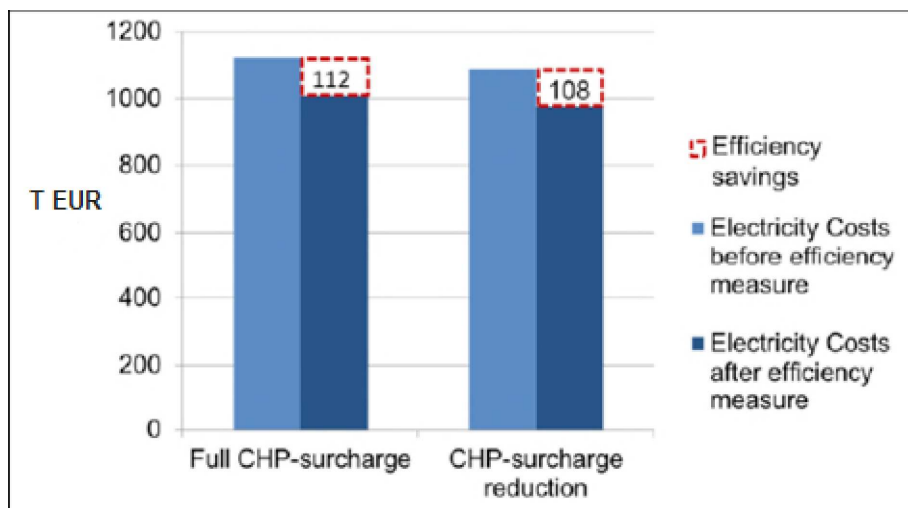
- (59) Komise obdržela rovněž stručný dopis od společnosti Trimet, v němž zmíněná společnost vyslovila názor, že snížení jsou nezbytná, jelikož příplatek v plné výši by činil přibližně [...] (*) EUR, a pohltil by tudíž velkou část hospodářského výsledku skupiny. Společnost Trimet uvedla, že podporuje omezení snížení na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR.

4. PŘIPOMÍNKY NĚMECKÝCH ORGÁNŮ PODANÉ PO VYDÁNÍ ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ S OHLEDEM NA SNÍŽENÝ PŘÍPLATEK CHP

- (60) Německé orgány se domnívají, že zahájení formálního vyšetřovacího řízení nebylo opodstatněné, jelikož ve fázi předběžného šetření prokázaly, že snížení jsou nezbytná a přiměřená. Německé orgány v tomto ohledu nepředložily žádné další údaje, nýbrž uvedly, že systém snížení byl pozměněn a že snížení jsou nyní přiznána pouze uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí mezinárodní hospodářské soutěži.
- (61) Německé orgány zdůraznily, že nový systém snížení zavedený zákonem ze dne 22. prosince 2016 je zcela založen na kritériích způsobilosti a přiměřenosti používaných k přiznání snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR, jež Komise schválila ve věci SA.38632 (2014/N) Německo – Zákon EEG z roku 2014 – Reforma zákona o obnovitelné energii.

(*) Obchodní tajemství.

- (62) Německé orgány rovněž objasnily, že účelem příplatku CHP je přispět ke společnému cíli v oblasti energetické účinnosti a ochrany životního prostředí. Německé orgány připouštějí, že celkové snížení cen elektřiny mohlo teoreticky snížit pobídku k úsporám elektřiny, uvedly však, že k tomu nedošlo, jelikož u uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny představuje samotná cena elektřiny dostatečnou pobídku k dosažení vyšší energetické účinnosti. I snížený příplatek CHP navyšuje náklady těchto společností na elektřinu a zvyšuje pobídku k dosažení vyšší energetické účinnosti.
- (63) Německé orgány uvedly příklad společnosti s celkovou roční spotřebou energie ve výši 10 GWh, která má potenciál k úsporám ve výši 1 GWh. Pokud by byl hrazen příplatek CHP v plné výši, činily by potenciální úspory 112 000 EUR. V případě sníženého příplatku CHP by úspory činily 109 000 EUR ⁽¹⁵⁾. Německé orgány zdůrazňují, že tento příklad ukazuje, že se úspory elektřiny vyplátí i při snížení příplatku CHP. Příjemci obvykle používají certifikovaný systém managementu hospodaření s energií. S rostoucí informovaností se proto bude potenciálně zvyšovat i pravděpodobnost, že společnosti určí a provedou opatření v oblasti energetické účinnosti. Kvůli podobnosti mezi režimy snížení příplatku CHP a příplatku EEG se pobídky k dosažení vyšší energetické účinnosti v důsledku příplatku EEG dále zvýší.

- (64) Německé orgány zdůrazňují, že se nový systém snížení zavedený zákonem ze dne 22. prosince 2016 zaměřuje na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí mezinárodní hospodářské soutěži, tj. na uživatele, jimž by hrozil úpadek nebo přemístění, pokud by museli hradit příplatek CHP v plné výši, tyto společnosti však budou i nadále přispívat na financování podpory (v zásadě 15 % příplatku, pokud příplatek nedosáhne určité úrovně hrubé přidané hodnoty).
- (65) Německé orgány podotýkají, že snížení mají omezený dopad, jelikož příplatek CHP není v relativním vyjádření příliš vysoký. Negativní dopady budou každopádně vyváženy pozitivním účinkem.
- (66) Na základě údajů, které byly k dispozici pro společnosti způsobilé pro snížení příplatku EEG, provedly německé orgány simulaci, podle níž by příplatek CHP v plné výši činil 0,255 centu za kWh, pokud by se neuplatnila snížení („nominální“ příplatek CHP v níže uvedené tabulce), a že u vzorku přibližně 100 společností, které jsou způsobilé pro snížení příplatku EEG a které mají spotřebu vyšší než 1 GWh, by tato sazba příplatku představovala 1 % až 9 % hrubé přidané hodnoty. Německé orgány poskytly během formálního vyšetřovacího řízení aktuální údaje prokazující, že u prvních dvaceti společností způsobilých podle pravidla BeSAR (z hlediska spotřeby) by nominální příplatek CHP představoval mezi 0,8 % a 6 % (podle údajů z roku 2015) hrubé přidané hodnoty společnosti a příplatek CHP v plné výši (0,445 centů za kWh) by představoval mezi 1 % a 11 % hrubé přidané hodnoty.

⁽¹⁵⁾ Předpoklad: sazba za elektřinu po snížení příplatku EEG 11,2 centu za kWh.

- (67) Německé orgány předložily rovněž následující simulaci s cílem doložit možný dopad příplatku v plné výši na společnosti:

Tabulka 4

Simulace dopadu příplatku v plné výši

	Nominální příplatek CHP	Příplatek podle zákona o kombinované výrobě tepla a elektřiny z roku 2016	Konečný odběratel	Spotřeba (GWh)	Zátěž bez zvýhodnění (GWh)	Zátěž podle KWKG z roku 2016 (EUR)	Zvýšení zátěže o koeficient
Kat. B	0,255	0,04	Průmysl 1	10	0,0255	8 050	3,17
			Průmysl 2	100	0,255	44 050	5,79
Kat. C	0,255	0,03	Průmysl 3	1 000	2,55	304 150	8,38

- (68) Německo také zdůraznilo, že zátěž spojená s příplatkem CHP zvyšuje zátěž, která již vyplývá z příplatku EEG.

5. PODROBNÝ POPIS OZNÁMENÉHO REŽIMU PODPORY, KTERÝ BYL PŘEDMĚTEM PŘEDBĚŽNÉHO PŘEZKUMU (SA.47887)

- (69) Podpora nových zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny s instalovanou kapacitou mezi 1 a 50 MWe, kterou německé orgány oznámily jako podporu SA.42393 (2015/N) a která byla v rozhodnutí o zahájení řízení schválena, má být od zimního období 2017/2018 poskytována provozovatelům vybraným v zadávacím řízení (viz 91. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Účast v těchto zadávacích řízeních byla podmíněna tím, že veškerá elektřina vyrobená v zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny je dodána do veřejné sítě, a pokud je elektřina vyrobená zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny přímo spotřebována vlastníkem kogeneračního zařízení nebo je dodána do uzavřené distribuční sítě, aniž byla nejprve dodána do veřejné sítě, nemůže se dotýčné zařízení zadávacího řízení zúčastnit. Německé orgány uvedly, že bez tohoto vyloučení by nebyly v zadávacím řízení zajištěny rovné podmínky. Německé orgány objasnily, že by vzhledem ke skutečnosti, že vlastní spotřeba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny je způsobila pro snížení příplatku EEG, měla zařízení kombinované výroby tepla využívaná k vlastní spotřebě systematickou výhodu v porovnání se zařízeními kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do sítě (viz 94. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (70) Dne 29. března 2017 německé orgány Komisi sdělily, že zvažují využití zmocnění podle § 33a odst. 2 písm. b) bodu bb) pozměněného KWKG z roku 2016 s cílem umožnit účast v zadávacích řízeních i zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, jejichž elektřina je dodávána do uzavřené distribuční sítě místo do veřejné sítě. Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny využívaná pro vlastní spotřebu však nejsou ani nadále pro účast v zadávacích řízeních a pro podporu způsobilá a oznámená změna se jich netýká.
- (71) Pokud jde o zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaná v uzavřených distribučních sítích, německé orgány objasnily, že se vyloučení původně zakládalo na těchto předpokladech: dochází-li k výrobě i spotřebě v téže uzavřené síti, mohou být síťové poplatky nižší v porovnání se strukturou, kdy veškerá spotřeba připadá na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny mimo uzavřenou distribuční síť. To může za určitých okolností provozovateli zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny v uzavřené distribuční síti umožnit, aby u vyrobené elektřiny dosáhl lepší ceny v porovnání s provozovatelem, který elektřinu dodává do veřejné sítě. V zadávacím zařízení, v němž provozovatelé soutěží o pevně stanovený příplatek, který bude vyplácen navíc k tržní ceně, by provozovatelé zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaných v uzavřených distribučních sítích mohli mít prospěch z konkurenční výhody, a pokud by tato konkurenční výhoda byla systematická a značná, mohli by tito provozovatelé strategicky podávat nabídky vyšší než jejich náklady, což by vedlo k nadměrné náhradě. Německé orgány dodaly, že by výše zmíněný účinek mohl být možný i mimo uzavřené distribuční sítě, výhody pro provozovatele zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny však lze dosáhnout jen tehdy, je-li na stejnou síť připojeno pouze několik málo konečných odběratelů. Ve veřejné síti proto tento účinek obvykle nevede k narušení hospodářské soutěže.
- (72) Po provedení podrobnější studie dané záležitosti však německé orgány zjistily, že uzavřené distribuční sítě mají různou strukturu a že zpravidla není úspor síťových poplatků dosaženo, nebo úspory jsou poměrně nízké a rizika strategického podávání nabídek zmíněná v 71. bodě odůvodnění jsou mnohem nižší, než se předpokládalo. Tento závěr vyplývá z řady zjištění, která mohly německé orgány mezitím učinit.

- (73) Za prvé, aby mohlo dojít k strategickému podání nabídky, muselo by zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dosáhnout u vyrobené elektřiny mnohem lepší ceny, což znamená, že by úspora síťových poplatků musela být značná. Aby byl účinek měřitelný, musela by být velká část vyrobeného množství prodána pro místní spotřebu. V opačném případě by nebylo možné lepších cen docílit.
- (74) Za druhé, všichni příjemci mající prospěch z nižších síťových poplatků jsou konečnými odběrateli v uzavřené distribuční síti, a to bez ohledu na to, zda s provozovatelem zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny uzavřou smlouvu o dodávkách energie, či nikoli. Provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny by proto musel uzavřít smlouvy se všemi konečnými odběrateli, či přinejmenším s jejich většinou. Je-li na uzavřenou distribuční síť připojeno mnoho konečných odběratelů, bude výsledkem pravděpodobně parazitování. Koneční odběratelé by nebyli ochotni platit provozovateli zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny vyšší ceny, neboť síťové poplatky by byly stejně nižší. Jelikož zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny představují dlouhodobá aktiva, musel by provozovatel dále uzavřít dlouhodobé smlouvy s většinou konečných odběratelů připojených na uzavřenou distribuční síť, což opět snižuje možnost dosažení (mnohem) vyšších cen u konečných odběratelů.
- (75) Za třetí, konečnými odběrateli v uzavřených distribučních sítích jsou často průmysloví uživatelé, kteří mají nárok na snížené síťové poplatky kvůli různým výjimkám stanoveným v § 19 nařízení o poplatcích za elektrickou síť (*Stromnetzentgeltverordnung*). Jelikož snížení jsou založena na stálém nebo zvláštním profilu spotřeby dotyčných konečných odběratelů, a nikoli na skutečnosti, že dotyčnou síť je uzavřená distribuční síť, existuje jen malý či žádný prostor pro významná snížení síťových poplatků, který by bylo možno využít k sjednání vyšších cen.
- (76) Německé orgány proto uvedly, že předpokládaná konkurenční výhoda není nutně významná a že by nebyla ani systematická, takže riziko strategického podávání nabídek by bylo mnohem nižší, než se původně předpokládalo (pokud vůbec existuje). Německé orgány proto zvažují, že účast v zadávacích řízeních umožní i zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, která vyrábějí elektřinu dodávanou do uzavřené distribuční sítě, a to bez dalších změn návrhu zadávacího řízení. Pokud však z dalších šetření během probíhajícího legislativního postupu vyplyne, že přetrvává narušení hospodářské soutěže a že v návrhu zadávacího řízení jsou zapotřebí zvláštní opatření, zavázaly se německé orgány oznámit Komisi tyto účinky a případná protiopatření. Německé orgány se každopádně zavázaly zahrnout do hodnocení režimu podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny rovněž účast zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která vyrábějí elektřinu dodávanou do uzavřených distribučních sítí.
- (77) Německé orgány potvrdily, že dotyčnými zařízeními kombinované výroby tepla a elektřiny jsou zařízení popsaná v 23. a 63. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, pro něž německé orgány poskytly níže uvedené výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie.

Tabulka 5

Výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie pro projekty prováděné dodavateli, na něž se nevztahuje pravidlo BesAR, větší než 100 kWel, pro patnáctileté období (2016–2030) do 10 MW a pro dvacetileté období (2016–2035) nad 10 MW, diskontní sazba ve výši 30 % ročně – v centech za kWh (hodnoty roku 2013)

Odvětví, v němž působí zákazník dodavatele	výroba automobilových součástek	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů
Druh zařízení	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
Kapacita pro výrobu elektřiny	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Hodiny plného zatížení	4 500 hodin ročně	8 000 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 000 hodin ročně
Míra vlastní spotřeby	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
Celkové vyrovnané náklady na výrobu energie	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Průměrná tržní cena	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
Rozdíl mezi celkovými vyrovnanými náklady na výrobu energie a tržní cenou	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

- (78) Stejně jako u ostatních zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která se mohou účastnit zadávacích řízení, se musí jednat o zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, aby byla tato zařízení způsobilá.
- (79) Podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny vybraná v zadávacím řízení bude poskytována jako příplatek k tržní ceně během 30 000 hodin plného zatížení v provozu. Příplatek nebude vyplacen, je-li hodnota hodinových kontraktů na energetické burze (denní trh) pro Německo nulová či záporná (§ 7 odst. 8 oznámeného KWKG z roku 2016, § 7 odst. 7 pozměněného KWKG z roku 2016). Elektřina vyrobená v tomto období není při výpočtu hodin plného zatížení, za něž lze poskytnout podporu, zohledněna. Za odchylku subjektu zúčtování nese odpovědnost i nadále provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny.

6. POSOUZENÍ SNÍŽENÍ PŘÍPLATKU CHP

6.1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (80) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“.
- (81) Při rozhodování, zda určité opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí Komise posoudit, zda opatření:
- a) poskytuje určitým podnikům nebo odvětvím výroby výhodu (selektivní výhoda);
  - b) je přičitatelné státu a zahrnuje státní prostředky;
  - c) narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž;
  - d) může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6.1.1. Selektivní výhoda

- (82) Jak připomenul Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech Komise v. World Duty Free Group a Komise v. Banco Santander a Santusa ⁽¹⁶⁾, k prokázání selektivnosti daňového opatření nebo poplatku je třeba ověřit, zda toto opatření zavádí mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl dotčeného obecného daňového režimu nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, rozlišování, které není odůvodněno povahou ani systematikou tohoto režimu.
- (83) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že příplatek CHP je v zásadě nutno uhradit za každou kWh dodanou konečným odběratelům prostřednictvím veřejné sítě nebo uzavřené distribuční sítě, kterou provozují příslušní provozovatelé sítí. Tento příplatek představuje jednotný poplatek za kWh. Jak je popsáno v oddílech 2.2.1 a 2.3, systém pro stanovení příplatku se podle pozměněného KWKG z roku 2016 v zásadě nezměnil a vychází ze zásady jednotného příplatku CHP. Běžný příplatek CHP v roce 2016 činil 0,445 centu za kWh a v roce 2017 pak 0,438 centu za kWh.
- (84) Omezením příplatku CHP na 0,04 centu za kWh resp. 0,03 centu za kWh snižuje tudíž oznámený KWKG z roku 2016 příplatek CHP u společností považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je proto od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Omezením příplatku CHP na 0,056 centu za kWh v roce 2016, na 0,06 resp. 0,08 centu za kWh v roce 2017 a na 0,12 centu resp. 0,16 centu za kWh v roce 2018 snižuje pozměněný KWKG z roku 2016 finanční zátěž podniků považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je tudíž od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Omezením příplatku CHP na 15 % příplatku v plné výši (a na 0,5 % resp. 4 % hrubé přidané hodnoty) u uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění, snižuje pozměněný KWKG z roku 2016 finanční zátěž podniků považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je tudíž od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Toto snížení představuje výhodu ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 60.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek ze dne 11. prosince 2014 ve věci Rakousko v. Komise, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, bod 112; rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 55.

- (85) Tato výhoda je rovněž selektivní. Co se týká kategorie C, snížení je omezeno pouze na výrobní sektor. V tomto sektoru je snížení dále přiznáno pouze společnostem s roční spotřebou vyšší než 1 GWh, jejichž náklady na elektřinu představují více než 4 % jejich obrátu (což vylučuje další výrobní odvětví, jelikož těchto hodnot obvykle nedosahují, viz 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Totéž platí pro snížení přiznaná uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění. Snížení jsou selektivní, jelikož jsou přiznána pouze podnikům působícím v určitých odvětvích a v rámci odvětví jsou snížení povolena pouze u podniků se spotřebou v daném místě odběru ve výši 1 GWh, pokud dosáhnou určité prahové hodnoty náročnosti na elektrickou energii.
- (86) Co se týká kategorie B, výhoda je omezena na podniky s roční spotřebou ve výši 1 GWh. Komise dále podotýká, že ačkoliv se zdá, že kategorie B je otevřena všem odvětvím, prahová hodnota ve výši 1 GWh fakticky vylučuje řadu hospodářských odvětví a podniků, jež zpravidla této prahové hodnoty spotřeby nikdy nedosáhnou.
- (87) S ohledem na cíl, který příplatek sleduje (příspěvek k podpoře na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny), se koneční odběratelé kategorií B nebo C a uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Tito koneční odběratelé konkrétně spotřebovávají elektřinu dodávanou do veřejné sítě nebo uzavřené sítě jako koneční odběratelé kategorie A. Mají stejně jako koneční odběratelé kategorie A prospěch z nižší úrovně emisí CO₂ kvůli podpoře vysoce energeticky účinné kogenerace, která je financována z příplatku CHP.
- (88) Německé orgány nepodaly ohledně selektivity opatření žádné připomínky.
- (89) Zdá se, že sdružení BV Glas tvrdí, že skutečnost, že snížení jsou omezena na výrobní sektor, je v souladu s logikou režimu, jelikož podniky působící ve výrobních odvětvích jsou zpravidla příjemci cen a nemohou přenést dodatečné náklady na zákazníky, zatímco odvětví služeb obvykle příplatky přenášejí na zákazníky.
- (90) Komise za prvé podotýká, že pokud Komise zjistí, že dané opatření vytváří rozdíly mezi podniky, které se s ohledem na cíl dotyčného opatření nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, je na členském státu, který takovéto rozlišování mezi podniky s ohledem na poplatky zavedl, aby prokázal, že to je skutečně odůvodněno povahou a systematikou dotyčného režimu⁽¹⁸⁾. Německé orgány netvrdily, že snížení jsou odůvodněna povahou a systematikou režimu příplatku CHP. Zejména netvrdily, že příplatek CHP vychází ze zásady, že je podnikům uložen pouze tehdy, mohou-li přenést dodatečné náklady na své zákazníky. Podmínky způsobilosti mimoto nepodporují – neopodstatněný – předpoklad, že systém běžného příplatku CHP je založen na zásadě, že příplatek CHP je uložen podnikům pouze tehdy, mohou-li přenést dodatečné náklady na své zákazníky.
- (91) Za prvé, způsobilost pro snížení podle oznámeného KWKG z roku 2016 nezávisí na tom, zda podniky doloží, že nemohou dodatečné náklady přenést na své zákazníky. Za druhé, nebyly předloženy žádné údaje, které by prokazovaly, že všechna odvětví a podniky využívající snížení příplatku u kategorie B a C nemohou fakticky přenést dodatečné náklady a že všechny podniky, které jsou ze snížení vyloučeny, mohou své dodatečné náklady přenést. Za třetí, tvrzení sdružení BV Glas, že je obvyklé, aby byla snížení omezena na podniky působící ve výrobním sektoru, jsou v rozporu se sníženími přiznanými konečným odběratelům kategorie B: tito odběratelé mohou působit v odvětví služeb a nemusí mít vysokou spotřebu elektřiny. Co se týká pozměněného KWKG z roku 2016, německé orgány neuvedly, že příplatek CHP byl založen na schopnosti konečných odběratelů přenést náklady. Nemožnost přenést náklady nepředstavuje formální podmínku způsobilosti pro snížení.
- (92) Komise proto vyvozuje závěr, že nelze mít za to, že snížení jsou v souladu s logikou režimu příplatku CHP, a trvá na svém závěru, že předmětná snížení představují selektivní výhodu pro příjemce mající ze snížení prospěch.
- (93) Německé orgány předložily rovněž § 27b pozměněného KWKG z roku 2016, podle něhož elektřina v akumulačních zásobnících podléhá příplatku CHP při odběru z akumulačního zásobníku, a nikoli při dodání do akumulačního zásobníku. Komise se domnívá, že zmíněné ustanovení je v souladu s povahou a systematikou

⁽¹⁸⁾ Rozsudek ze dne 8. září 2011 ve věci Komise v. Nizozemsko, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, bod 32.

režimu příplatku CHP (a nepředstavuje tudíž selektivní výhodu): cílem je zamezit dvojímu zdanění, což je zásada, která se obecně uplatňuje v systémech daní nebo poplatků. Toto ustanovení je v souladu se zásadou, podle níž je příplatek splatný v době, kdy je elektřina odebrána ze sítě a spotřebována. Německo objasnilo, že elektřina v akumulacním zásobníku nebyla dosud spotřebována. Komise se proto domnívá, že výjimka stanovená v § 27b pozměněného KWKG z roku 2016 není selektivní.

6.1.2. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (94) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že snížení lze přičíst státu, jelikož všechna snížení byla stanovena zákonem (KWKG z roku 2016), a jsou tudíž přičitatelná státu. Komise mimoto vzala na vědomí, že BAFA (tj. Spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu, vyšší spolkový orgán podřízený spolkovému ministerstvu hospodářství a energetiky) je pověřen ověřováním toho, zda podporu získali pouze způsobilí provozovatelé.
- (95) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení dále konstatovala, že snížení jsou financována ze státních prostředků.
- (96) Komise v této souvislosti za prvé poznamenala, že za účelem financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny zavedlo Německo zvláštní příplatek, příplatek CHP (viz § 26 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 26 pozměněného KWKG z roku 2016, který stanoví příplatek CHP a přiznává provozovatelům sítí právo uložit konečným odběratelům příplatek CHP), a vymezilo jeho účel (tj. financování státních politik v oblasti energetiky: podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a investiční dotace pro akumulacní zásobníky a sítě dálkového vytápění/chlazení) a metodiku stanovení jeho výše, která je u některých kategorií konečných odběratelů určena přímo státem (koneční odběratelé kategorie B a kategorie C a uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny). Schodky a přebytky vybraného příplatku CHP (v porovnání s potřebnou podporou) jsou opraveny v následujícím roce, čímž je zajištěno, že provozovatelé sítí získají v plné výši náhradu dodatečných nákladů vyplývajících z povinnosti vyplácet podporu, což však rovněž znamená, že nemohou použít příjmy plynoucí z příplatku na nic jiného než na financování podpory pro elektřinu z kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulacní zásobníky tepla a chladu a dálkové vytápění/chlazení. Komise na tomto základě dospěla k závěru, že stejně jako v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Association Vent de Colère!* ⁽¹⁹⁾ vytvořil stát v rámci KWKG z roku 2016 systém, ve kterém jsou náklady provozovatelů sítí vynaložené v souvislosti s podporou elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulacních zásobníků a sítí dálkového vytápění/chlazení plně uhrazeny z příplatku CHP, který je uložen konečným odběratelům elektřiny. Tato okolnost odlišuje daný případ od řízení, jež vedlo k rozsudku ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra* ⁽²⁰⁾, jelikož v posledně uvedeném případě museli dodavatelé elektřiny financovat dodatečné náklady z vlastních prostředků. Podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny poskytovaná výrobcům elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny ani investiční dotace udělené provozovatelům sítí dálkového vytápění a chlazení a akumulacních zásobníků mimoto nepředstavují ceny či poplatky za zboží nebo služby. Podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny je ve skutečnosti vyplácena provozovateli sítí provozovatelům zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, ačkoliv elektřina není prodávána provozovatelům sítí, nýbrž třetím stranám; v určitých případech je dokonce spotřebována samotným provozovatelem zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Co se týká sítí dálkového vytápění/chlazení a akumulacních zásobníků, ty jsou i nadále ve vlastnictví provozovatele žádajícího o dotaci a vyplácení dotace nepřiznává provozovatelům elektrických sítí s ohledem na dotyčné sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulacní zásobníky žádný nárok (pokud jde o podporu pro sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulacní zásobníky, viz 33. až 45. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (97) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení dále uvedla, že provozovatelé přenosových soustav hrají v systému zvláštní úlohu. Byli pověřeni výpočtem příplatku CHP na základě metodiky stanovené v KWKG z roku 2016 a spravují finanční toky spojené s příplatkem CHP. Je na ně zcela převedena finanční zátěž spojená s podporou kombinované výroby tepla a elektřiny, sítí dálkového vytápění a vytápěcích systémů; musí zajistit, aby byla finanční zátěž rozložena mezi provozovatele přenosových soustav rovnoměrně (úměrně počtu konečných odběratelů kategorie A, B a C připojených na jejich síť), a je na ně převáděn příplatek CHP od provozovatelů distribuční soustavy k poskytnutí náhrady za finanční zátěž spojenou s podporou. Musí rovněž upozornit BAFA

⁽¹⁹⁾ Rozsudek ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Vent De Colère* a další, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²⁰⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

na možné překročení rozpočtu. V tomto ohledu vykazují podobné znaky se situací Samenwerkende Elektriciteits-Productiebedrijven NV v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 17. července 2008 ve věci Essent Network Noord ⁽²¹⁾ a se situací provozovatelů přenosových soustav v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise (zákon EEG z roku 2012) ⁽²²⁾.

- (98) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise také uvedla, že níže uvedené prvky potvrdily, že příplatek CHP je pod kontrolou státu: příplatek CHP musí být veden na zvláštním účtu, takže regulační orgán může ověřit neexistenci křížových subvencí mezi různými činnostmi provozovatelů sítí. Zákon mimoto vyžaduje, aby byly faktury mezi provozovateli přenosových soustav zkontrolovány auditorem nebo autorizovaným účetním. Zákon také omezuje celkový rozpočet opatření a celkovou výši příplatku. Hrozí-li překročení rozpočtu, musí provozovatelé přenosových soustav upozornit BAFA, který poté vypočítá nové, nižší míry podpory, aby bylo zajištěno, že k překročení rozpočtu nedojde. To dále potvrzuje, že příplatek CHP představuje zdroj, který je pod kontrolou státu.
- (99) Německé orgány žádné připomínky v tomto ohledu nepodaly. Sdružení BV Glas uvedlo, že opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož nezatěžuje státní rozpočet. Komise však v této souvislosti podotýká, že podle ustálené judikatury nemusí prostředky procházet státním rozpočtem, aby se považovaly za státní prostředky. Postačuje, že jsou pod veřejnou kontrolou ⁽²³⁾. Ve skutečnosti mohou být za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy považovány výhody poskytované ze státních prostředků přímo nebo nepřímo. Rozlišuje se mezi podporami poskytovanými státem a podporami poskytovanými ze státních prostředků, aby do definice státních podpor spadaly nejen podpory poskytované přímo státem, nýbrž také podpory poskytované veřejnými nebo soukromými subjekty, které byly určeny nebo zřízeny tímto státem ⁽²⁴⁾.
- (100) Na základě těchto skutečností potvrzuje Komise svůj závěr, že se příplatek CHP považuje za státní prostředky a že v důsledku toho jsou i snížené sazby příplatku CHP financovány ze státních prostředků. Tato snížení jsou financována ze státních prostředků jako podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Veškerá snížení příplatku CHP jsou stanovena v zákoně a zahrnují kontrolu ze strany státu ve stejné míře jako příplatek CHP v plné výši (viz výše). Proto je třeba mít za to, že i snížení příplatku CHP je financováno ze státních prostředků ⁽²⁵⁾.

6.1.3. Ovlivnění obchodu a dopad na hospodářskou soutěž

- (101) Co se týká snížení příplatků CHP, tato mohou narušit hospodářskou soutěž mezi podniky v témže odvětví, jelikož způsobilé nejsou všechny podniky (v závislosti na úrovni spotřeby a/nebo příslušném významu nákladů na elektřinu v porovnání s hrubou přidanou hodnotou), a pravděpodobně mohou rovněž ovlivnit obchod mezi členskými státy a hospodářskou soutěž s podniky v ostatních členských státech. Podniky využívající snížení obvykle působí v určitých odvětvích výroby, v nichž náklady na elektřinu představují větší část výrobních nákladů (kovozpracující průmysl, papírenský a chemický průmysl, sklářský průmysl, rafinérie, dřevařský průmysl, potravinářský a krmivářský průmysl, viz 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení a rovněž tabulka 3). Společnosti, které působí v odvětvích, jako je chemický průmysl, papírenský průmysl, odvětví výroby automobilů a automobilových součástek, soutěží s podniky nacházejícími se v ostatních členských státech.
- (102) Sdružení BV Glas uvedlo, že dopad na hospodářskou soutěž neexistuje, nevysvětlilo však důvody. Zdá se, že sdružení BV Glas má za to, že dopad na hospodářskou soutěž neexistuje z toho důvodu, že cílem opatření je snížení konkurenčního znevýhodnění v porovnání s podniky v ostatních členských státech. Jelikož příplatky

⁽²¹⁾ Rozsudek ze dne 17. července 2008 ve věci Essent Network Noord a další, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²²⁾ Rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

⁽²³⁾ Rozsudek ze dne 16. května 2002 ve věci Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 37 a rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 83.

⁽²⁴⁾ Za tímto účelem viz rozsudek ze dne 22. března 1977 ve věci Steinike & Weinlig, C-78/76, EU:C:1977:52, bod 21; rozsudek ze dne 17. března 1993 ve spojených věcech Sloman Neptun v. Bodo Ziesemer, C-72/91 a C-73/91, EU:C:1993:97, bod 19 a rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 81.

⁽²⁵⁾ Viz rovněž rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, EU:T:2016:281, bod 112 a rozsudek ze dne 11. prosince 2014 ve věci Rakousko v. Komise, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, bod 76.

CHP existují i v jiných členských státech (např. ve Francii ⁽²⁶⁾), není toto tvrzení doloženo faktickými údaji. V judikatuře je mimoto stanoveno, že skutečnost, že cílem opatření je harmonizovat prostřednictvím jednostranných opatření podmínky hospodářské soutěže mezi členskými státy, nebrání tomu, aby se toto opatření považovalo za státní podporu ⁽²⁷⁾.

6.1.4. Závěr ohledně existence státní podpory

- (103) Komise proto vyvozuje závěr, že snížení příplatku CHP přiznaná konečným odběratelům kategorie B a C a uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny podle KWKG z roku 2016 zahrnují státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy.

6.2. Existující podpora/nová podpora a zákonnost podpory

- (104) Sdružení BV Glas zdůraznilo, že KWKG z roku 2016 je velmi podobný KWKG z roku 2002, a představuje tudíž existující podporu.
- (105) Komise však podotýká, že ačkoliv KWKG z roku 2002 a KWKG z roku 2016 vykazují mnoho podobných znaků, nemůže to vést k závěru, že se režim podpory spočívající ve snížení příplatku CHP podle KWKG z roku 2016 považuje za stávající režim podpory.
- (106) Je pravdou, že v případě zákona ze dne 12. května 2000 na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny (dále jen „KWKG z roku 2000“), jednoho z předchůdců KWKG z roku 2016, neměla Komise za to, že zahrnuje státní podporu ⁽²⁸⁾. Jak však Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení (288. bod odůvodnění), KWKG z roku 2000 byl zrušen již v roce 2002 a byl nahrazen KWKG z roku 2002, jenž byl zase nahrazen KWKG z roku 2016.
- (107) Opatření podpory proto nelze považovat za existující podporu, zejména z toho důvodu, že mezi KWKG z roku 2000 a KWKG z roku 2016 existuje řada významných rozdílů, které ve skutečnosti existovaly již mezi KWKG z roku 2000 a KWKG z roku 2002.
- (108) První rozdíl spočívá v tom, že snížení příplatku CHP, která jsou předmětem formálního vyšetřovacího řízení, v KWKG z roku 2000 neexistovala, a Komise je v rozhodnutí ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 ⁽²⁹⁾ nemohla přezkoumat.
- (109) Podle KWKG z roku 2000 mimoto zákon stanovil pouze povinnost týkající se nákupu spolu s cenou, která má být zaplacená. Mezi provozovateli sítí existovalo sdílení zátěže. Zákon však nezavedl příplatek CHP k financování podpory, a jak bylo zmíněno v předchozím bodě odůvodnění, neexistovaly snížené příplatky CHP pro určité kategorie zákazníků.
- (110) KWKG z roku 2016 se od KWKG z roku 2000 odlišuje v těchto aspektech: Za prvé, povinnost týkající se nákupu byla nahrazena povinností hradit příplatek za elektřinu, která není po většinu času nakupována provozovatelem sítě. Za druhé, KWKG z roku 2016 stanoví rovněž podporu pro elektřinu, která je předmětem vlastní spotřeby, tj. podporu, která není poskytnuta sítím provozovaným provozovatelem sítí. Za třetí, KWKG z roku 2016 stanoví rovněž podporu pro akumulční zásobníky tepla a sítě dálkového vytápění, tj. infrastrukturu, jež nesouvisí s elektrickou sítí. Za čtvrté, zákon zaručuje, že provozovatelé sítí obdrží náhradu dodatečných nákladů v plné výši, a to prostřednictvím příplatku CHP, který je stanoven zákonem, a provozovatelé přenosových soustav soustředí finanční toky spojené s platbami příplatku k tržní ceně a příplatkem CHP. Příplatek CHP představuje ve všech sítích jednotný příplatek za kWh. Za páté, zákon obsahuje maximální rozpočet, jenž omezuje rovněž zvýšení příplatku CHP. A za šesté, KWKG z roku 2016 stanoví strop příplatku CHP pro konečné odběratele kategorie B a kategorie C. Podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, sítě dálkového vytápění atd. je dostupná až poté, co bylo od BAFA získáno povolení. Takovéto potvrzení způsobilosti pro podporu podle KWKG z roku 2000 neexistovalo.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. března 2014 o státní podpoře SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) – Francie – Mechanismus podpory energie z obnovitelných zdrojů a stanovení stropů CSPE – Výzva k předložení připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 348, 3.10.2014, s. 78).

⁽²⁷⁾ Rozsudek ze dne 1. února 2017 ve věci Portovesme v. Komise, C-606/14 P, ECLI:EU:C:2017:75, bod 91.

⁽²⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 (Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5).

⁽²⁹⁾ Tamtéž.

- (111) Již KWKG z roku 2002 zavedl oproti KWKG z roku 2000 řadu důležitých změn: povinnost vyplácet příplatek k tržní ceně (místo pouhé povinnosti týkající se nákupu elektřiny za danou cenu), záruka stanovená v zákoně, že provozovatelé sítí obdrží náhradu za dodatečné náklady vyplývající z povinnosti hradit příplatek k tržní ceně, vytvoření jednotného příplatku CHP, ústřední úloha provozovatelů přenosových soustav při soustředění finančních toků spojených s platbami podpory a příplatkem CHP a zavedení stropů příplatku CHP pro dvě kategorie konečných odběratelů (kategorii B a kategorii C). V roce 2002 byla zavedena rovněž povinnost získat od BAFA povolení za účelem dosažení přístupu k podpoře. V roce 2009 byl KWKG z roku 2002 pozměněn tak, aby poskytoval podporu rovněž vlastní spotřebě a sítím dálkového vytápění. V roce 2012 byl KWKG z roku 2002 pozměněn s cílem zahrnout i podporu pro akumulární zásobníky tepla a chladu a pro sítě dálkového chlazení. Omezení rozpočtu zavedl KWKG z roku 2016.
- (112) Na základě těchto skutečností tudíž Komise vyvozuje závěr, že KWKG z roku 2016 má řadu prvků společných s KWKG z roku 2002, nelze jej však považovat za opatření existující podpory, jelikož se rozhodnutí ve věci NN 68/2000⁽³⁰⁾ netýkalo KWKG z roku 2002, nýbrž KWKG z roku 2000 a jelikož KWKG z roku 2016 zavedl v porovnání s KWKG z roku 2000 řadu významných změn.
- (113) Podobnost mezi KWKG z roku 2002 a KWKG z roku 2016 (povinnost vyplácet příplatek k tržní ceně, záruka stanovená v zákoně, že provozovatelé sítí obdrží náhradu za dodatečné náklady vyplývající z povinnosti hradit příplatek k tržní ceně, zavedení jednotného příplatku CHP a zavedení sníženého příplatku CHP pro určité konečné odběratele, ústřední úloha provozovatelů přenosových soustav při soustředění finančních toků spojených s platbami podpory a příplatkem CHP, povolení BAFA k získání přístupu k podpoře) a rozdíly oproti KWKG z roku 2000 vedou k závěru, že i snížení příplatku CHP přiznaná podle KWKG z roku 2002 již představovala státní podporu. Komise uznává, že podle ustanovení čl. 1 písm. a) bodu iv) ve spojení s článkem 17 nařízení (EU) 2015/1589 se za existující podporu považují pouze snížení příplatku CHP, která byla přiznána deset let přede dnem 24. října 2016.
- (114) Německo mimoto předložilo plán úpravy, který se uplatňuje od roku 2011, výslovně tudíž uznalo, že snížení příplatku CHP od roku 2011 zahrnovala v porovnání s KWKG z roku 2002 novou státní podporu.

6.3. Slučitelnost s vnitřním trhem

- (115) V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k závěru, že státní podpora zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, akumulárních zásobníků a energeticky účinných sítí dálkového vytápění/chlazení poskytnutá na základě KWKG z roku 2016 je slučitelná s vnitřním trhem.
- (116) V rozhodnutí o zahájení řízení však vyslovila Komise pochybnosti ohledně toho, zda lze snížené příplatky CHP pro konečné odběratele kategorie B a kategorie C prohlásit za slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- (117) Níže uvedené posouzení slučitelnosti se vztahuje pouze na snížení přiznaná konečným odběratelům kategorie B a kategorie C od roku 2007 a uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, jak bylo popsáno v 20. bodě odůvodnění. Toto rozhodnutí se netýká snížení přiznaných s ohledem na platby příplatku CHP železničním podnikům. Tato snížení byla schválena v rozhodnutí ve věci SA.43666⁽³¹⁾.
- (118) Omezený příplatek osvobozuje konečné odběratele kategorie B a kategorie C a uživatele s vysokou spotřebou elektřiny od části příplatku CHP, kterou by v rámci svých každodenních činností museli obvykle nést jako součást nákladů na elektřinu; snižuje tudíž provozní náklady dotyčných společností.
- (119) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanovena všeobecná zásada zákazu státních podpor v Unii. V čl. 107 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou uvedeny výjimky z této zásady.
- (120) Jak Komise konstatovala v rozhodnutí o zahájení řízení, snížení nespádají do oblasti působnosti pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. Za prvé, příplatek CHP se nepovažuje za ekologickou daň ve smyslu oddílu 3.7.1 zmíněných pokynů. Příplatek CHP ve skutečnosti sleduje specifický cíl, kterým je konkrétně financování podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Příplatek CHP na rozdíl od ekologických daní nemá za následek usměrňování chování (viz body 167 a 181 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). Jeho účelem není ani změna chování samotných plátců příplatku CHP. Posouzení jeho snížení podle oddílu 3.7.1 lze proto vyloučit. Příplatek CHP vykazuje mnoho podobných znaků s příplatky na

⁽³⁰⁾ Tamtéž.

⁽³¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. srpna 2016 o státní podpoře SA.43666 (2015/N) – Německo – Snížení příplatku podle KWKG pro železnice (Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 1).

obnovitelné zdroje energie, které jsou určeny k financování podpory pro obnovitelnou elektrickou energii, jelikož nepřímo sleduje cíl v oblasti životního prostředí spočívající ve snížení emisí CO₂ při výrobě elektřiny financováním podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Oddíl 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky se použije pouze na příplatky, které jsou určeny k financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů, nevztahuje se tudíž na financování opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je vysoce účinná kogenerace. Na oznámené opatření nelze použít jiné pokyny Komise.

(121) Komise však může prohlásit opatření podpory za slučitelné přímo podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud je nezbytné a přiměřené a pokud pozitivní dopady na cíl společného zájmu vyváží negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod. Tyto podmínky je možno považovat za splněné, pokud lze odpovědět kladně na tyto otázky:

- a) Je opatření podpory zaměřeno na jasně vymezený cíl společného zájmu ⁽³²⁾?
- b) Soustředí se opatření na situaci, kdy podpora může vést k podstatnému zlepšení, jehož trh nemůže dosáhnout sám o sobě (jelikož se zabývá například napravením selhání trhu)?
- c) Je opatření podpory koncipováno tak, aby splnilo cíl společného zájmu (nezbytnost podpory) ⁽³³⁾? Konkrétně:
  - Je opatření podpory vhodným a nezbytným nástrojem politiky, tzn. neexistují jiné, vhodnější nástroje?
  - Má opatření podpory motivační účinek, tj. mění podpora chování podniků?
  - Je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možné dosáhnout stejných změn chování s použitím menší podpory?
- d) Je narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod omezeného rozsahu, a převažují tak celkově příznivé účinky?

6.3.1. Cíl společného zájmu

(122) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že příplatek CHP je určen k financování podpory na vysoce účinnou kogeneraci, a přispívá tudíž nepřímo k dosažení cílů sledovaných těmito opatřeními podpory, tj. snížení vlivu výroby elektřiny na životní prostředí zvýšením energetické účinnosti výroby energie a snížením emisí CO₂ v odvětví elektrické energie, což Komise pokládala za cíle odpovídající cíli společného zájmu.

(123) Komise rovněž konstatovala, že snížení příplatků CHP určených k financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny může nepřímo přispět i k cíli opatření podpory financovaných z příplatků (tj. zvýšení energetické účinnosti výroby energie a snížení emisí CO₂ v souvislosti se spotřebou elektřiny), jelikož mohou pomoci zajistit dostatečnou základnu pro financování samotných opatření podpory podobným způsobem, jakým snížení při financování podpory pro elektřinu z obnovitelných zdrojů pomáhají zajistit dostatečnou základnu pro financování podpory pro elektřinu z obnovitelných zdrojů (viz oddíl 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, a zejména bod 182 zmíněných pokynů). Jsou-li tudíž snížení nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno financování těchto opatření podpory, přispívají nepřímo také k cílům sledovaným opatřeními podpory, která byla posouzena v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení.

(124) Komise rovněž uvedla, že Unie nestanovila na rozdíl od energií z obnovitelných zdrojů pro jednotlivé členské státy závazné cíle týkající se výroby elektřiny na základě vysoce účinné kogenerace. Potřeby financování podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny jsou proto podstatně nižší než potřeby financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů, což znamená menší nutnost financování opatření podpory z poplatku ze spotřeby elektřiny. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽³⁴⁾ však vytyčila hlavní 20 % cíl pro

⁽³²⁾ Rozsudek ze dne 14. ledna 2009 ve věci Kronoply v. Komise, T-162/06, ECLI:EU:T:2009:2, zejména body 65, 66, 74 a 75.

⁽³³⁾ Rozsudek ze dne 7. června 2001 ve věci Agrana Zucker und Stärke v. Komise, T-187/99, ECLI:EU:T:2001:149, bod 74; rozsudek ze dne 14. května 2002 ve věci Graphischer Maschinenbau v. Komise, T-126/99, ECLI:EU:T:2002:116, body 41–43; rozsudek ze dne 15. dubna 2008 ve věci Nuova Agricast, C-390/06, ECLI:EU:T:2008:224, body 68–69.

⁽³⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

energetickou účinnost a umožňuje orientační vnitrostátní cíle energetické účinnosti, k nimž mohou významně přispět zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění a akumulční zásobníky. Členské státy mají mimoto povinnost posoudit svůj potenciál, pokud jde o provedení opatření v oblasti energetické účinnosti, včetně zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkového vytápění a akumulčních zásobníků, a zjištěný potenciál využít. Potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti proto mohou být rovněž významné, což zvýší nutnost toho, aby byly členské státy schopny financovat opatření z poplatků ze spotřeby energie. Cíl týkající se zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 o 27 %, který Evropská rada schválila dne 23. října 2014 ⁽³³⁾, povede Unii a její členské státy k dalšímu snižování emisí CO₂ a úsporám energie.

- (125) Aby se zabránilo tomu, že koneční odběratelé elektřiny, kteří jsou obzvláště dotčeni náklady na financování podpory na vysoce účinnou kogeneraci (a související podpory energeticky účinných sítí dálkového vytápění a akumulčních zásobníků tepla připojených k zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny), mohou být v hospodářské soutěži značně znevýhodněni, musí Německo případně přiznat částečná snížení, zejména vzhledem ke skutečnosti, že se příplatek CHP počítá s příplatkem EEG za účelem financování souboru opatření podpory v odvětví elektrické energie za účelem snížení emisí CO₂ a boje proti změně klimatu. Základnu financování by mohl narušit úpadek nebo přemístění příliš mnoha podniků, na něž má příplatek EEG nebo CHP obzvláštní dopad: namísto placení sníženého příplatku by příslušné společnosti nepřispívaly na financování vůbec, což by znamenalo ještě vyšší finanční zátěž ostatních konečných odběratelů v souvislosti s financováním podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a snížilo by to přijatelnost příplatku, a tudíž podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny jako takové.
- (126) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise konstatovala, že ačkoliv cílem příplatku CHP není vytvořit pobídky k snižování spotřeby energie, nýbrž pouze financování opatření v oblasti energetické účinnosti, je třeba zamezit tomu, aby rozsah snížení vybízel společnosti k nižší energetické účinnosti, jelikož to by bylo v rozporu s cílem podporovaných opatření v oblasti energetické účinnosti.
- (127) Co se týká rizika snížení pobídek k energetické účinnosti, německé orgány uvedly, že snížení neodstraňuje pobídky uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny k dosažení energetické účinnosti, jelikož příplatek CHP představuje pouze malou část nákladů na elektřinu. Pobídku k zvyšování energetické účinnosti představuje samotná cena elektřiny vzhledem k vysokému podílu nákladů na energii na celkových výrobních nákladech (viz 62. bod odůvodnění a následující body odůvodnění). Rovněž sdružení BV Glas uvedlo, že uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny jsou trvale podněcováni k zvyšování energetické účinnosti vzhledem k vysokému podílu, který představují ceny energií na celkových výrobních nákladech (často v rozmezí od 20 % do 50 %).
- (128) Komise souhlasí s tím, že pro společnosti s vysokou spotřebou elektřiny, které jsou vystaveny mezinárodnímu obchodu, může samotná cena elektřiny poskytnout pobídku k zvyšování energetické účinnosti, neboť v případě vysoké spotřeby energie připadá na energii vysoký podíl na výrobních nákladech. Tato pobídka bude důležitější u společností, které čelí určité úrovni mezinárodního obchodu, jelikož konkurenční tlak přiměje společnosti k dosažení účinnosti. Jelikož rovněž tyto společnosti budou muset hradit nejméně 15 % příplatku CHP, posílí tento minimální příspěvek ve skutečnosti pobídku společností s vysokou spotřebou elektřiny, které čelí mezinárodní hospodářské soutěži, k investicím do opatření v oblasti energetické účinnosti. Nebyly však předloženy žádné údaje, které by prokazovaly, že snížení neodstraní pobídku podniků, které nejsou náročné na elektrickou energii. Německé orgány však od 1. ledna 2017 omezily snížení na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí určité úrovni mezinárodní hospodářské soutěže, a v roce 2016 bylo možno velkou část příjemců považovat za uživatele s vysokou spotřebou energie. Německé orgány snížení podmiňovaly rovněž účastí v systému managementu hospodaření s energií nebo systému environmentálního managementu. Jak bude podrobněji posouzeno níže, německé orgány zachovaly vlastní příspěvek ve výši 15 % příplatku CHP. Komise proto dospěla k závěru, že pozměněná snížení neodstraní pobídku uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny k zvyšování energetické účinnosti. Co se týká období 2011–2018 a uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny, německé orgány předložily plán úpravy, který zvýší pobídky k energetické účinnosti u uživatelů, jejichž spotřeba elektřiny není vysoká.
- (129) Na základě těchto skutečností vyvozuje Komise závěr, že snížené příplatky CHP přispějí ke společnému cíli.

⁽³³⁾ Závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. října 2014.

6.3.2. Potřeba státního zásahu, vhodnost podpory a motivační účinek

- (130) V oddílech 3.3.1.2, 3.3.2.2, 3.3.4.2 a 3.3.5.2 rozhodnutí o zahájení řízení došla Komise k závěru, že by podporu pro zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulční zásobníky tepla a chladu neposkytl samotný trh a že opatření podpory (a jejich financování) je zapotřebí ke stimulaci investic do těchto zařízení a zásobníků a/nebo jejich provozování.
- (131) Opatření podpory posouzená v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení jsou zaměřena na zvýšení energetické účinnosti výroby energie a na snížení uhlíkové stopy výroby elektřiny, a tudíž spotřeby. Tato opatření jsou zaměřena na boj proti změně klimatu.
- (132) Příplatek CHP nejenže představuje možný zdroj financování, nýbrž je také vhodný k financování opatření podpory pro výrobu elektřiny v zařízeních pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění a akumulční zásobníky tepla na základě příplatku z elektřiny spotřebované konečnými odběrateli, kteří jsou připojeni na síť, a odebrané z této sítě, a to kvůli úzké souvislosti mezi podporovanými opatřeními a elektřinou odebranou ze sítě. Takovýto příplatek zajišťuje poměrně stálý finanční tok a nenarušuje rozpočtovou kázeň. Z těchto důvodů se takovýto systém financování často používá k financování podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jak již bylo uvedeno v 125. bodě odůvodnění, potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti mohou být významné, což zvýší nutnost toho, aby byly členské státy schopny financovat opatření z příplatků za elektřinu.
- (133) Komise se proto domnívá, že snížený příplatek CHP lze považovat za nezbytný k dosažení cílů týkajících se energetické účinnosti a ochrany životního prostředí, které sledují opatření posouzená v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení, pokud by v případě, že by se příplatek CHP nesnížil, byly ohroženy financování těchto opatření a cíl, který tato opatření sledují.
- (134) Tak by tomu mohlo být v případě, že by platba příplatku CHP v plné výši znamenala přemístění či úpadek příliš mnoha podniků nebo odvětví. To by zase významně snížilo přijatelnost příplatku CHP a rovněž počet plátců příplatku a mohlo by to ohrozit opatření podpory jako taková.
- (135) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení (274. bod odůvodnění) uvedla, že kritéria vypracovaná v bodech 185, 186 a 187 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky mohou sloužit jako vodítko k určení odvětví ohrožených přemístěním nebo úpadkem v případě příliš vysokých příplatků za energii, které jsou určeny k financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. To se jeví jako vhodné zejména s ohledem na skutečnost, že na straně jedné slouží opatření, která jsou financována z příplatku CHP, téměř cíli v oblasti životního prostředí jako opatření, jež jsou financována z příplatků na obnovitelné zdroje, které spadají do oblasti působnosti oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (boj proti změně klimatu snižováním emisí CO₂ vyplývajících z výroby elektřiny), a jelikož na straně druhé se příplatek CHP v Německu sčítá s příplatky na obnovitelné zdroje (v Německu s příplatkem EEG) a je strukturován obdobně. Jelikož je příplatek CHP vybírán v poměru k objemu elektřiny odebrané ze sítě, bude mít dopad zejména na podniky, u nichž náklady na elektřinu představují významnou část hrubé přidané hodnoty a které nemohou své náklady snadno přenést na konečné odběratele, aniž by vzhledem k intenzitě mezinárodního obchodu v odvětví, ve kterém působí, přišly o významné podíly na trhu. Jedná se o podniky, jež mají určit kritéria stanovená v bodech 185, 186 a 187 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (136) Během předběžného šetření německé orgány objasnily, že snížené příplatky CHP jsou nezbytné k zajištění konkurenceschopnosti dotčených společností (uživatelů energie) a že v konečném důsledku jsou zapotřebí k zajištění financování opatření podpory. Německé orgány však neposkytly dostatečné informace, které by prokazovaly, že snížené příplatky CHP byly zapotřebí u podniků všech kategorií nebo u všech odvětví zařazených mezi konečné odběratele kategorií C a B, aby bylo zajištěno financování opatření podpory podle oznámeného KWKG z roku 2016. Německé orgány poskytly pouze informace týkající se uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou vystaveni mezinárodní hospodářské soutěži a kteří jsou způsobilí pro snížení příplatků na obnovitelné zdroje, připustily však, že ne všechny tyto podniky jsou konečnými odběrateli v kategoriích B a C.
- (137) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že uznává, že některá odvětví, která jsou náročná na elektrickou energii a která jsou do značné míry vystavena mezinárodnímu obchodu, budou s velkou pravděpodobností značně dotčena příplatkem EEG v plné výši a že toto ohrožení jejich konkurenceschopnosti a životaschopnosti je

dostatečně závažné, aby ohrozilo podporu pro energie z obnovitelných zdrojů ⁽³⁶⁾. Za předpokladu, že příjemci budou odpovídat společností, které jsou způsobilé pro podporu podle zákona EEG, by příplatek CHP v plné výši představoval u značného počtu těchto společností 1 % až 9 % hrubé přidané hodnoty. To by skutečně znamenalo významnou zátěž, zejména z toho důvodu, že by tato zátěž byla spojena se zátěží vyplývající z příplatku EEG, což je příplatek, který financuje opatření sledující stejný cíl v oblasti životního prostředí jako opatření financovaná z příplatku CHP.

- (138) Během formálního vyšetřovacího řízení neposkytly německé orgány žádné doplňkové informace, které by Komisi umožnily ověřit, jaký podíl příjemců bude skutečně odpovídat podnikům způsobilým pro snížené příplatky EEG nebo pro snížení podle oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, ani neposkytly informace, jež by prokazovaly nezbytnost snížení i u společností, které nemají vysokou spotřebu elektřiny ani nečelí mezinárodní hospodářské soutěži. Ačkoliv sdružení BV Glas tvrdí, že zapotřebí jsou veškerá snížení, nepředložilo žádné údaje, z nichž by vyplývalo, že snížení jsou nutná i u uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny. Informace, které poskytlo sdružení BV Glas, jsou ve skutečnosti omezené na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny. Od 1. ledna 2017 však budou snížení omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku na obnovitelné zdroje (tj. na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, u nichž hrozí přemístění nebo úpadek). Uživatelé s nízkou spotřebou elektřiny, kteří jsou zařazeni v kategoriích B a C, již nebudou pro snížení způsobilí. Pro uživatele s nízkou spotřebou elektřiny poskytl německý orgán plán úpravy, podle něhož budou snížení do roku 2019 postupně zcela zrušena, na základě plánu úpravy předloženého Komisi jsou upravena i snížení přiznaná uživatelům s nízkou spotřebou elektřiny od roku 2011 (viz rovněž oddíl 6.4 týkající se plánu úpravy).
- (139) Na základě těchto skutečností, zejména změn a plánu úpravy předloženého německými orgány, jež zajišťují, že snížení jsou omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou vystaveni mezinárodnímu obchodu, vyvozuje Komise závěr, že snížení jsou vhodná a nezbytná k zajištění udržitelnosti financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a že mají motivační účinek.

6.3.3. Přiměřenost

- (140) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že snížení nemohou odpovídat úplným výjimkám nebo být natolik významná, aby ohrožovala účel opatření podpory, neboť mají za následek příliš vysokou zátěž u ostatních konečných odběratelů (269. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Příliš významná snížení by mohla tudíž zvýšit výsledné narušení hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu by s ohledem na snížení při financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů měly podle pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky podniky, jež jsou způsobilé pro snížení, platit minimální příspěvek, který v zásadě odpovídá 15 % běžného poplatku (viz bod 188 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky), s možnými dodatečnými sníženími v případě, že je-li poplatek vyšší než určitý podíl hrubé přidané hodnoty společnosti (bod 189 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky).
- (141) V rozhodnutí o zahájení řízení (282. bod odůvodnění) Komise uvedla, že jako vodítko k posouzení přiměřenosti snížení použije body 188 a 189 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. To se jeví jako vhodné zejména s ohledem na skutečnost, že na straně jedné slouží opatření, která jsou financována z příplatku CHP, témuž cíli v oblasti životního prostředí jako opatření, jež jsou financována z příplatků na obnovitelné zdroje, jež spadají do oblasti působnosti oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (boj proti změně klimatu snižováním emisí CO₂ vyplývajících z výroby elektřiny), a jelikož na straně druhé mají snížení zajistit udržitelnost financování těchto opatření podpory omezením zátěže u podniků, které jsou obzvláště dotčeny příplatky za energii, přičemž se však od nich současně vyžaduje dostatečný vlastní příspěvek.
- (142) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení (283. bod odůvodnění) konstatovala, že německé orgány během předběžného šetření neprokázaly, že stropy ve výši 0,04 a 0,03 centu za kWh byly omezeny na nezbytné minimum. Německé orgány neprokázaly, že by méně významná snížení nebyla přijatelná. Německé orgány se dovolávaly kumulativního účinku s příplatkem EEG, nepředložily však konkrétní informace týkající se příjemců, kteří využívají snížení, jež by umožnily porovnat poměr mezi sníženým příplatkem CHP a hrubou přidanou hodnotou s poměrem mezi mírně vyššími příplatky CHP (např. 15 %) a hrubou přidanou hodnotou nebo s poměrem mezi sníženým příplatkem CHP, který je kumulován s příplatkem EEG, a hrubou přidanou hodnotou.

⁽³⁶⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2014 o státní podpoře SA.38632 (2014/N) – Německo – Zákon EEG z roku 2014 (Úř. věst. C 325, 2.10.2015, s. 4).

- (143) Německé orgány neposkytly další informace ani během formálního vyšetřovacího řízení. Sdružení BV Glas uvedlo, že snížení byla omezena na nezbytné minimum, neobjasnilo však, proč jsou snížení omezena na minimum.
- (144) Německo však KWKG z roku 2016 pozměnilo a v důsledku toho jsou od 1. ledna 2017 snížení omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku na obnovitelné zdroje, a příplatek bude činit nejméně 15 % běžného příplatku (viz 21. bod odůvodnění). Uživatelé s nízkou spotřebou elektřiny již nebudou pro snížení způsobilí. Německé orgány předložily rovněž plán úpravy u dřívějších konečných odběratelů kategorie B a C, podle něhož budou snížení do roku 2019 u konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, zcela zrušena a podle něhož jsou snížení přiznaná uživatelům s nízkou spotřebou elektřiny v minulosti od roku 2011 upravena. Německé orgány předložily také plán úpravy u dřívějších konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se považují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, a to od roku 2011.
- (145) Na základě těchto skutečností, zejména změn míry snížení zavedených od 1. ledna 2017 a plánu úpravy, který předložily německé orgány, vyvozuje Komise závěr, že snížení příplatků CHP jsou s ohledem na sledovaný cíl přiměřená.

6.3.4. Narušení hospodářské soutěže

- (146) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise poznamenala, že během fáze předběžného šetření neobdržela dostatek údajů, které by jí umožnily posoudit celkovou rovnováhu mezi možným narušením hospodářské soutěže a obchodu mezi členskými státy. Jelikož dosud nebyla prokázána nezbytnost, vhodnost, motivační účinek a přiměřenost opatření podpory, měla Komise pochybnosti, zda opatření podpory zajistilo, aby bylo narušení hospodářské soutěže vyplývající z osvobození společností od části jejich provozních nákladů omezené a aby byla celková bilance opatření kladná.
- (147) Německé orgány ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení (287. bod odůvodnění) zdůraznily, že narušení je omezené vzhledem k pozitivnímu dopadu opatření financovaných z příplatku CHP a vzhledem k tomu, že po změnách přijatých dne 22. prosince 2016 budou snížení omezena na minimum nezbytné k zajištění udržitelnosti příplatku CHP.
- (148) Co se týká pozitivních dopadů, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že opatření financovaná z příplatku CHP usilují o významná snížení emisí CO₂ a jsou důležitá rovněž pro lepší začlenění elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny na trh s elektřinou. Tyto pozitivní dopady jsou shrnuty výše v 9. a 10. bodě odůvodnění.
- (149) Komise rovněž podotýká, že směrnice 2012/27/EU stanovila hlavní 20 % cíl pro energetickou účinnost a ukládá členským státům povinnost posoudit jejich potenciál k provedení opatření v oblasti energetické účinnosti, včetně zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkového vytápění a akumulčních zásobníků, a zjištěný potenciál využít. Cíl týkající se zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 o 27 %, který Evropská rada schválila dne 23. října 2014 ⁽³⁷⁾, povede Unii a její členské státy k dalšímu snižování emisí CO₂ a úsporám energie. V důsledku toho by potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti mohly být v budoucnu významnější vzhledem ke skutečnosti, že 20 % cíle nebylo dosud dosaženo a bude zapotřebí větší úsilí, aby bylo dosaženo cíle stanoveného pro rok 2030. Zajištění dostupnosti a udržitelnosti finančních prostředků pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkové vytápění a akumulční zásobníky představuje důležitý prvek při přípravě půdy k zvyšování energetické účinnosti výroby energie a k dalšímu snižování emisí CO₂. Komise v rozhodnutí o zahájení řízení rovněž uvedla, že v této oblasti stále existují selhání trhu a že k zvýšení energetické účinnosti jsou dosud zapotřebí opatření podpory.
- (150) Komise dále uvádí, že po změnách zavedených dne 22. prosince 2016 omezí Německo způsobilost pro snížení na podniky, které jsou způsobilé pro snížení podle pravidla BesAR, tj. na podniky a odvětví, jež jsou v případě hrazení příplatku v plné výši nejvíce ohroženy přemístěním a úpadkem, a které by tudíž představovaly největší hrozbu pro udržitelnost příplatku. Příjemci musí i nadále přispívat určitým dílem na financování opatření v oblasti energetické účinnosti a snížení nenarušují pobídky příjemců k zachování energetické účinnosti.

⁽³⁷⁾ Závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. října 2014.

- (151) Komise bere také na vědomí, že snížení jsou přiznána všem podnikům, které působí v téže odvětví, pokud se nacházejí ve stejné situaci, co se týká náročnosti na elektrickou energii.
- (152) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že celková bilance opatření podpory je kladná, jelikož jeho pozitivní účinky vyvažují možné narušení hospodářské soutěže.

6.4. Plán úpravy

- (153) Snížené příplatky CHP byly zavedeny v roce 2002 na základě KWKG z roku 2002. Německé orgány v této souvislosti zmínily, že v roce 2002 Komise zjistila, že tehdy platný KWKG z roku 2000 neobsahuje státní podporu, a nesdělila Německu, že KWKG z roku 2002 je nutno oznámit⁽³⁸⁾. Německé orgány uvedly, že skutečnost, že Komise nevznesla vůči KWKG z roku 2002 námitky a prohlásila, že KWKG z roku 2000 nepředstavuje podporu, vedl k oprávněným očekáváním, že snížení příplatku CHP nepředstavují podporu, přinejmenším do roku 2014, kdy Komise přijala pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky z roku 2014 a objasnila, že režimy podpory na obnovitelné zdroje nebo kombinovanou výrobu tepla a elektřiny financované z příplatků představují podporu. Rovněž sdružení BV Glas uvádí, že rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 (dále jen „rozhodnutí Komise z roku 2002“) vytvořilo oprávněná očekávání, že KWKG z roku 2002 a poté KWKG z roku 2016 podporu neobsahují.
- (154) Německo však předložilo Komisi plán úpravy, jehož provádění bylo zahájeno v roce 2011 a který postupně přizpůsoboval konečné odběratele kategorie B a kategorie C kritériím způsobilosti a přiměřenosti, která byla zavedena zákonem ze dne 22. prosince 2016 a která byla začleněna do pozměněného KWKG z roku 2016 (tj. snížení omezená na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění, a snížení omezená na 85 % příplatku CHP nebo na 4 % či 0,5 % hrubé přidané hodnoty v závislosti na náročnosti podniku na elektrickou energii).
- (155) Plán upravuje platby příplatků CHP u všech předchozích konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se považují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, na slučitelné úrovni do roku 2018. Ačkoliv Komise posoudí tento plán úpravy na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU samostatně, srovnání s kritérii pro posouzení stanovenými v pokynech k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, pokud jde o úpravu snížení příplatků na obnovitelné zdroje energie, která se uplatňovala do 1. července 2014, prokazuje, že postupná úprava příplatku CHP, jak se předpokládá v předloženém plánu, umožňuje považovat minulé platby příplatků CHP za slučitelné s vnitřním trhem.
- (156) Plán ve skutečnosti předpokládá postupné navyšování příplatku CHP u konečných odběratelů kategorií B a C od roku 2011 tak, že v roce 2019 budou muset hradit příplatek CHP v plné výši (100 %). Tento postup je přísnější než přechodné ustanovení ohledně snížení při financování obnovitelných zdrojů energie v pokynech k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. U uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny předpokládá plán úpravu na 15 % již v roce 2018, tudíž dříve, než požaduje Komise s ohledem na úpravu snížení při financování obnovitelných zdrojů energie (viz bod 193 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). Komise se proto domnívá, že provedení předloženého plánu úpravy zajistí, aby byla snížení příplatků CHP v minulosti slučitelná s vnitřním trhem.
- (157) Jelikož příplatky CHP hrazené konečnými odběrateli kategorie B nebo C představovaly za roky 2011 a 2012 celkově více než 100 % příplatku v plné výši hrazeného konečnými odběrateli kategorie A, vztahuje se plán úpravy na uživatele s nízkou spotřebou elektřiny teprve od roku 2013. Odběratelé kategorie B ve skutečnosti zaplatili za období 2013–2016 celkově více, než požaduje plán úpravy (21 % namísto 12,5 %), v praxi proto u nich dojde k úpravám teprve od roku 2017. U odběratelů kategorie C dojde k úpravám od roku 2016, jelikož za období 2013–2015 zaplatili celkově více, než vyžaduje plán úpravy (13 % namísto 12,5 %).
- (158) Co se týká uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, ti uhradili za období od roku 2011 do roku 2016 celkem 15 % příplatku CHP. Plán úpravy se na ně bude v praxi vztahovat od roku 2017.

⁽³⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby elektřiny a tepla ze dne 12. května 2000 (Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5).

- (159) Na základě skutečných částek příplatku CHP uhrazených příjemci v předchozích letech tudíž provádění plánu úpravy nevyžaduje u konečných odběratelů kategorie C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, navýšení příplatku v minulých letech s výjimkou roku 2016. Toto navýšení příplatku CHP však již bylo schváleno v zákoně ze dne 22. prosince 2016 a zvýšený příplatek CHP u této kategorie konečných odběratelů byl zahrnut do konečného vyúčtování za rok 2016. Podle § 36 pozměněného KWKG z roku 2016 se hradí dodatečný příplatek ve výši 0,026 centů za kWh, ledaže jsou snížení za období 2014–2016 nižší než 160 000 EUR (tj. o 20 % méně, než je prahová hodnota *de minimis*).
- (160) Komise rovněž konstatuje, že datum zahájení provádění plánu úpravy v roce 2011 je opodstatněné. V červnu 2010 schválila Evropská rada 20 % cíl pro energetickou účinnost, jehož má být dosaženo do roku 2020. V průběhu roku 2010 a 2011 přijala EU řadu akčních plánů a sdělení ⁽³⁹⁾ zdůrazňujících význam energetické účinnosti a nutnost zintenzivnit úsilí, včetně v oblasti výroby energie a prostřednictvím režimů, v zájmu zvýšení energetické účinnosti. To spolu se směrnicí 2012/27/EU přimělo členské státy k zintenzivnění podpůrných opatření a v důsledku toho se začaly zvyšovat i příplatky, včetně příplatku CHP.
- (161) Co se týká oprávněných očekávání, která vyplývají z rozhodnutí Komise z roku 2002, Komise podotýká, že se rozhodnutí z roku 2002 netýká snížení příplatku CHP a není jasné, jak by mohlo vyvolat oprávněná očekávání, pokud jde o neexistenci podpory. Za předpokladu, že by na základě rozhodnutí Komise z roku 2002 a na základě stavu judikatury (rozsudek ve věci *PreussenElektra* ⁽⁴⁰⁾) mohla existovat oprávněná očekávání, skončila by tato oprávněná očekávání každopádně nejpozději v roce 2011, jelikož řada nových rozsudků a změn v rozhodovací praxi by opatrný a obezřetný hospodářský subjekt vedla k tomu, že by si uvědomil, že již nelze předpokládat, že snížení příplatku CHP nepředstavují podporu.
- (162) Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání je otevřeno každému jednotlivci, u kterého vyvolal orgán Společenství podložené naděje na základě konkrétních ujištění, které mu poskytl. I když je opatrný a obezřetný hospodářský subjekt s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, dovolávat takovéto zásady se nemůže, pokud je toto opatření přijato ⁽⁴¹⁾.
- (163) Soudní dvůr mezitím ve svém rozsudku ve věci *Essent* ze dne 17. července 2008 ⁽⁴²⁾ objasnil meze rozsudku ve věci *PreussenElektra* ⁽⁴³⁾ a dospěl k závěru, že se za státní prostředky pokládá i příplatek uložený státem, který spravuje subjekt určený státem, ačkoliv peněžní prostředky neprocházejí přes fond nebo účet spravovaný přímo státem; dne 22. července 2009 mimoto Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se stropu zavedeného

⁽³⁹⁾ Viz závěry Evropské rady ze zasedání dne 17. června 2010. Závěry Evropské rady ze zasedání dne 17. června 2010 potvrdily cíl v oblasti energetické účinnosti jako jeden z hlavních cílů nové strategie Unie pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. V rámci tohoto procesu a za účelem zajištění provedení tohoto cíle na vnitrostátní úrovni se od členských států vyžaduje, aby v úzkém dialogu s Komisí stanovily vnitrostátní cíle a uvedly ve svých národních programech reform, jak jich hodlají dosáhnout. Viz rovněž sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: *Energie 2020 – Strategie pro konkurenceschopnou, udržitelnou a bezpečnou energii* (KOM(2010) 639 v konečném znění, ze dne 10. listopadu 2010). Toto sdělení staví energetickou účinnost do centra energetické strategie Unie pro období do roku 2020 a uvádí, že je nutná nová strategie v oblasti energetické účinnosti, která všem členským státům umožní oddělit spotřebu energie od hospodářského růstu. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Viz rovněž závěry Evropské rady ze dne 4. února 2011, v nichž se uznává, že plnění cíle Unie v oblasti energetické účinnosti není uspokojivé a že je zapotřebí rozhodného přístupu zaměřeného na využití značného potenciálu pro vyšší energetickou úsporu v budovách, v dopravě a u výrobků a procesů. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. března 2011: *Plán energetické účinnosti 2011*. Toto sdělení potvrdilo, že Unie nesměruje k dosažení svého cíle v oblasti energetické účinnosti. S cílem zjednat nápravu vytyčil plán energetické účinnosti 2011 řadu politik a opatření v oblasti energetické účinnosti, jež zahrnují celý energetický řetězec, včetně výroby tepla a elektřiny, a zdůraznil, že je nutné zpětné získávání odpadního tepla, je-li to možné, a větší využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny.

⁽⁴⁰⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽⁴¹⁾ Rozsudek ze dne 22. června 2006 ve spojených věcech *Forum 187 v. Komise*, C-182/03, C-217/03, ECLI:EU:C:2005:266, bod 147.

⁽⁴²⁾ Rozsudek ze dne 17. července 2008 ve věci *Essent Network Noord a další*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽⁴³⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

rakouským zákonem, který osvobodil společnosti v energeticky náročných odvětvích od povinnosti nakupovat zelenou elektřinu, pokud byly náklady na zelenou elektřinu vyšší než 0,5 % příslušné hodnoty výroby ⁽⁴⁴⁾. Dne 8. března 2011 potvrdila Komise v konečném rozhodnutí své stanovisko, že rakouský strop pro uživatele s vysokou spotřebou elektřiny podle zákona o zelené elektřině představuje státní podporu ⁽⁴⁵⁾.

- (164) Komise rovněž podotýká, že plán úpravy vede v praxi v roce 2016 k úpravě u konečných odběratelů kategorie C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny. V roce 2016 by si opatrný a obezřetný hospodářský subjekt uvědomil, že před tím, než nabude přesvědčení, že snížení nepředstavují podporu, je obezřetné vyčkat na stanovisko Komise, zejména vzhledem ke skutečnosti, že bylo známo, že Komisi byl za účelem schválení oznámení KWKG z roku 2016.
- (165) Komise bere také na vědomí, že plán úpravy zabraňuje příliš velkým a příliš náhlým finančním potížím u jednotlivých podniků a v tomto smyslu přispívá rovněž k udržitelnosti financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, jak bylo popsáno v 124. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění.
- (166) Co se týká snížení příplatků CHP, která se uplatňovala před dnem zahájení provádění plánu úpravy, Komise se domnívá, že vzhledem k stavu vývoje vysoce účinné kogenerace (období před stanovením 20 % cíle EU pro energetickou účinnost) lze mít za to, že velikost snížení přiznaných podle KWKG z roku 2002 od listopadu 2006 nesplňuje všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 SFEU, a spadá tudíž do oblasti působnosti nařízení podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98, které bylo v té době platné (podpora *de minimis*), nebo že snížení přiznaná od prosince 2008 do prosince 2010 spadají do oblasti působnosti dočasného rámce Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize ⁽⁴⁶⁾.

6.5. Závěr

- (167) Komise uvádí, že Německo zavedlo protiprávně snížené příplatky CHP pro určité konečné odběratele v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Komise však konstatuje, že tato snížení pozměněná zákonem ze dne 22. prosince 2016 a doplněná plánem úpravy jsou slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

7. PŘEDBĚŽNÉ POSOUZENÍ ZAMÝŠLENÉHO ROZŠÍŘENÍ PODPORY NA KOMBINOVANOU VÝROBU TEPLA A ELEKTRINY NA ZÁKLADĚ KWKG Z ROKU 2016 POZMĚNĚNÉHO ZÁKONEM ZE DNE 22. PROSINCE 2017

- (168) Jak je popsáno v 7. bodě odůvodnění, německé orgány oznámily změnu režimu podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, kterou Komise schválila dne 24. října 2016. Tato změna spočívá ve změně podmínek, jež musí splňovat zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, aby se mohla účastnit zadávacích řízení, jež se mají konat od zimního období 2017/2018 za účelem výběru projektů v oblasti kombinované výroby tepla a elektřiny, jimž bude poskytnuta podpora. V důsledku této změny se zmíněných zadávacích řízení budou moci zúčastnit i zařízení kombinované výroby elektřiny a tepla, která dodávají elektřinu do uzavřených distribučních sítí (dále jen „změna“). Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny využívaná pro vlastní spotřebu však nejsou ani nadále pro podporu způsobilá a oznámená změna se jich netýká. Následující oddíl obsahuje předběžné posouzení této změny podle článku 4 nařízení (EU) 2015/1589.

7.1. Existence podpory

- (169) V důsledku změny popsané v oddíle 5 se bude zadávacích řízení k získání pevně stanoveného příplatku k tržní ceně za elektřinu moci účastnit další kategorie provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Tato změna proto rozšíří okruh příjemců schváleného režimu podpory. Nemění hodnocení Komise týkající se existence podpory, jak bylo uvedeno v 123., 128. až 137., 139. a 144. bodě odůvodnění písm. a) rozhodnutí o zahájení řízení. Změna proto rovněž představuje režim podpory.
- (170) Změna konkrétně umožňuje dotčeným zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny přístup k zadávacím řízením uspořádaným pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do veřejné sítě. Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která byla vybrána v zadávacím řízení, získají kromě tržní ceny i příplatek. To jim poskytne výhodu v porovnání s ostatními výrobci elektřiny, kteří za elektřinu, kterou vyrábějí, získají pouze tržní cenu. Jelikož se zadávacího řízení mohou zúčastnit pouze provozovatelé zařízení

⁽⁴⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. července 2009 o státní podpoře SA.26036 (C 24/2009) – Rakousko – Podpora pro velké odběratele elektřiny (Úř. věst. C 217, 11.9.2009, s. 12).

⁽⁴⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2011/528/EU ze dne 8. března 2011 o státní podpoře ve věci C 24/09 (ex N 446/08) – Státní podpora pro energeticky náročné podniky, zákon o zelené elektřině, Rakousko (Úř. věst. L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽⁴⁶⁾ Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1.

kombinované výroby tepla a elektřiny a pouze provozovatelé určitých druhů těchto zařízení, je výhoda selektivní. Podpora je financována z příplatku CHP, jak bylo popsáno v oddílech 2.2 a 2.3, a z důvodů objasněných v oddíle 6.1.2 je tudíž financována ze státních prostředků. Tato výhoda pravděpodobně ovlivní rovněž obchod mezi členskými státy a hospodářskou soutěž. Provozovatelé zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do uzavřených distribučních sítí, soutěží s dodavateli elektřiny, kteří elektřinu dodávají do veřejných sítí. Jelikož je elektřina dodávána do veřejných sítí předmětem obchodu mezi členskými státy a hospodářské soutěže mezi členskými státy, může i změna rozšiřující možnost účastnit se zadávacích řízení na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dodávající elektřinu do uzavřených distribučních sítí ovlivnit obchod a hospodářskou soutěž mezi členskými státy.

7.2. Zákonnost

- (171) Jelikož zařazení nové kategorie zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která jsou způsobilá účastnit se zadávacích řízení, nebylo dosud přijato, splnilo Německo své povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

7.3. Slučitelnost

7.3.1. Příspěvek k dosažení cíle společného zájmu

- (172) Cíl podpory je stejný, jak bylo popsáno v 148. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení: podpora je zaměřena na zvýšení úrovně ochrany životního prostředí podporou elektřiny z vysoce energeticky účinné kogenerace. Komise v této souvislosti bere na vědomí, že se na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která se budou moci účastnit zadávacích řízení, bude i nadále vztahovat požadavek na vysokou účinnost v souladu s bodem 139 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (173) Komise proto vyvozuje závěr, že změna přispívá k cíli společného zájmu stejně jako původní režim podpory (viz v tomto ohledu oddíl 3.3.1.1 rozhodnutí o zahájení řízení).

7.3.2. Potřeba státního zásahu a motivační účinek

- (174) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dodávající elektřinu do soukromé sítě odpovídají druhu zařízení kombinované výroby elektřiny a tepla, která jsou v rozhodnutí o zahájení řízení označena jako „Kontraktor“ (viz 23. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení) a pro něž německé orgány předložily výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie a porovnání s odhady tržní ceny (viz tabulka 5).
- (175) Členské státy musí prokázat, že státní podpora je nezbytná k nápravě selhání trhu, které by jinak nebylo vyřešeno (viz bod 37 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). V případě kombinované výroby tepla a elektřiny Komise předpokládá, že se opatření v oblasti energetické účinnosti zaměřují na negativní externalitu vytvořením individuálních pobídek k dosažení cílů v oblasti životního prostředí, které se týkají energetické účinnosti a snižování emisí skleníkových plynů (viz body 35 a 142 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky).
- (176) Podle bodu 49 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky musí členský stát prokázat, že podpora přiměje příjemce, aby změnili své chování, v souladu se sledovaným cílem společného zájmu.
- (177) Výpočty, které předložily německé orgány (viz tabulka 5), prokazují, že náklady na výrobu elektřiny z vysoce účinné kogenerace (celkové vyrovnané náklady na výrobu energie) jsou vyšší než tržní cena elektřiny a že bez podpory by tato činnost pravděpodobně nebyla z ekonomického hlediska rentabilní.
- (178) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, jichž se změna týká, získají podporu pouze tehdy, pokud byla vybrána v soutěžním nabídkovém řízení, není tudíž nutno splnit požadavek na formulář stanovený v bodě 51 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (viz bod 52 zmíněných pokynů).
- (179) Komise proto vyvozuje závěr, že německé orgány prokázaly, že podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do soukromých sítí, je nezbytná a že režim podpory bude mít motivační účinek.

7.3.3. Vhodnost podpory, její přiměřenost a zamezení nežádoucímu narušení hospodářské soutěže

- (180) V souladu s bodem 145 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky lze státní podporu považovat za vhodný nástroj k financování opatření v oblasti energetické účinnosti bez ohledu na formu, v jaké je poskytnuta. Příplatky k tržní ceně představují vhodné nástroje podpory k uhrazení vyšších nákladů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny na výrobu elektřiny z vysoce účinné kogenerace, jelikož se zaměřují na dodatečné náklady, jež nejsou zahrnuty v tržní ceně.

- (181) Oznámená změna přidá novou kategorii provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se mohou účastnit zadávacího řízení za účelem získání příplatku k tržní ceně. To odpovídá provozní podpoře na výrobu elektřiny v zařízeních pro vysoce účinnou kogeneraci, při posouzení přiměřenosti je tudíž použitelný bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (182) Pokud jde o posouzení přiměřenosti, bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky odkazuje na podmínky vztahující se na provozní podporu poskytovanou na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, jak jsou stanoveny v oddíle 3.3.2.1 zmíněných pokynů.
- (183) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, jichž se změna týká, spadají do kategorie vymezené v bodě 151 písm. a) pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky: vyrobená elektřina bude prodána veřejnosti (ačkoli omezenějšímu počtu odběratelů než v případě elektřiny prodané do veřejné sítě).
- (184) Pokud jde o posouzení přiměřenosti, bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky odkazuje na podmínky vztahující se na provozní podporu poskytovanou na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, jak jsou stanoveny v oddíle 3.3.2.1 zmíněných pokynů.
- (185) Podle bodu 124 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky musí být podpora poskytována jako příplatek k tržní ceně, a výrobci proto svou elektřinu prodávají na trhu přímo. Příjemci musí mimoto nést běžnou odpovědnost za odchylku subjektu zúčtování příjemci, pokud neexistují likvidní vnitrodenní trhy, a režim musí zajistit, že výrobci nemají žádnou motivaci produkovat elektřinu, pokud jsou tržní ceny záporné.
- (186) Režim podpory splňuje ustanovení bodu 124 písm. a) pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, jelikož podpora vyplacená vybraným podnikům bude poskytována jako příplatek k tržní ceně a provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny musí elektřinu prodávat na trhu (viz 79. bod odůvodnění). Provozovatel nese rovněž běžnou odpovědnost za odchylku subjektu zúčtování příjemci (viz 79. bod odůvodnění). Režim také nevytváří žádnou motivaci k produkci elektřiny v době záporných cen. Podpora je vyplácena jako pevně stanovený příplatek a pro omezený počet hodin plného zatížení. To zvyšuje pobídky k prodeji elektřiny v době vyšší poptávky, jelikož to maximalizuje příjmy, a naopak snižuje motivaci k produkci v době záporných cen. Německo mimoto vyplácení podpory v době záporných cen pozastaví (viz 79. bod odůvodnění).
- (187) V bodě 126 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky se vyžaduje, aby od 1. ledna 2017 byla podpora poskytována na základě soutěžního nabídkového řízení.
- (188) Změna je v souladu s tímto požadavkem, jelikož spočívá v zařazení nové kategorie provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se mohou zúčastnit zadávacích řízení, jež se budou konat od zimního období 2017/2018. Co se týká otázky strategického podávání nabídek, Komise uvádí, že německé orgány provedly studii týkající se hospodárnosti zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do soukromých sítí, jež ukázala, že konkurenční výhoda je mnohem omezenější, než se původně předpokládalo (pokud vůbec existuje), takže riziko strategického podávání nabídek je dostatečně nízké, aby bylo možno zahrnout zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny tohoto druhu do stejného zadávacího řízení. Německé orgány mimoto uvedly, že zahrnou tento prvek do hodnocení nabídek, a rovněž sdělily, že pokud by byly zjištěny známky strategického podávání nabídek, budou se jimi německé orgány zabývat v rámci návrhu zadávacího řízení a oznámí změny podmínek způsobilosti a návrhu zadávacího řízení Komisi.

7.3.4. Transparentnost

- (189) Změna nemění závazek, který německé orgány poskytly s ohledem na zavedení všech podmínek stanovených v oddíle 3.2.7 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. Opatření je v souladu s ustanovením o transparentnosti.

7.3.5. Závěr

- (190) Na základě důvodů uvedených v oddílech 7.3.1 až 7.3.4 vyvozuje Komise závěr, že podpora pro nová zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci používaná v uzavřených distribučních sítích je v souladu s pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, zejména s oddílem 3.4 zmíněných pokynů, a je proto slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Snížení příplatků CHP, která Německo zavedlo podle KWKG z roku 2016 v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, jsou slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU na základě změn ze dne 22. prosince 2016.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimů podpory uvedených v článku 1 nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, pokud v době, kdy byla udělena, splňovala podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98, které bylo použitelné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

Komise schvaluje plán úpravy na období 2011–2019 oznámený Německem. Německo informuje Komisi o provádění plánu úpravy.

Článek 4

Komise nevznáší námitky proti rozšíření režimu podpory schváleného rozhodnutím C(2016)6714 na nová zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci používaná v uzavřených distribučních sítích, které Německo zamýšlí zavést na základě § 33a odst. 2 písm. b) bodu bb) KWKG z roku 2016 pozměněného zákonem ze dne 22. prosince 2016, a to z toho důvodu, že rozšíření režimu podpory je slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 23. května 2017

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise
